

KÖZÉRDEK

TOLNAVÁRMEGYE TÁRSADALMI, KÖZIGAZGATÁSI ÉS GAZDASÁGI ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ HETILAP.

Megjelenik minden szombaton.

Kiadóhivatal: Széchenyi-utca 140. szám.

TELEFON-SZÁM: 22.

Az előfizetési pénzek és hirdetések ide küldendők.

HIRDETÉSEK

legjutányosabb számítással, díjszabás szerint.

Felelős szerkesztő:

BODNÁR ISTVÁN.

Főmunkatárs:

HAUGH BÉLA.

Kiadja Báter János nyomdája Szekszárdon.

Szerkesztőség: Széchenyi-utca 1085. szám.

Ide küldendők a lapot érdeklő összes közlemények.

ELŐFIZETÉS:

egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill.

NÉPTANÍTÓKNAK,

ha az előfizetést egész évre előre beküldik: 5 kor.

Előfizetési felhívás.

Lapunk egy negyedévi fennállása alatt, ha egyebet nem is, de legalább megmutattuk az — irányt, a melyen haladni kívánunk.

Olvasó közönségünknek a mai nehéz körülmények között igazán nem várt szíves támogatása teljes reménnyel tölt el jövőnk iránt. Fényes bizonyítéka ez annak, hogy helyes uton járunk.

Nagy ígéreteket a mint kezdetben nem tettünk, úgy most sem teszünk. A közönség érdekeiért vagyunk és leszünk. Nem tekintgetünk jobbra, balra s különösen hátra, hogy ki áll a hátunk megett, megyünk a kitűzött uton nyilegyenességgel s arra irányul minden igyekezetünk, hogy komoly, tartalmas, élénken szerkesztett, mindenkor: irodalmi színvonalon álló lapot adjunk a t. olvasók kezébe.

Azzal a hittel, sőt most már biztos tudattal, hogy Tolnavármegye közönsége jó szándékainkat már is megértette, s a jövőben még jobban meg fogja érteni, mély tisztelettel kérjük szíves támogatásukat.

Lapunk előfizetési ára:

egész évre . . . 10 kor. — fill.

fél évre . . . 5 „ — „

negyed évre . . . 2 „ 50 „

Néptanítóknak, ha az előfizetési pénzt egész évre előre beküldik, 5 koronáért küldjük a lapot.

A hirdetést mérsékelt áron, olcsó díjszabással közöljük.

Hátralékos előfizetőinket kérjük az előfizetési pénzek szíves beküldésére.

Hazafias üdvözléssel:

a „KÖZÉRDEK“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

A papok és hivatalnokok.

Azt írja a „Közérdek“ legutóbbi számában, hogy Szekeszen valami munkás szocialista tanokat hirdetett, s a folytatását is megígérte, de mivel a papi és hivatalnoki osztály ellen izgatott, a folytatást majd a csendőrség hallgatja meg.

Lapunk egyik számában már rá-

mutattunk arra a ferde helyzetre, a mely abból ered, hogy a nép vezetésével a hivatott és természetes vezetők nem sokat törődnek, s hogy a nép könnyen sereglük a földosztók zászlója alá. A szakesi eset is bizonyítja állításunk igaz voltát. A szociális apostol okoskodásának folytatását majd a csendőrség hallgatja meg a helyett, hogy maga a nép verné ki az apostolt, mikor a társadalmi rendet felforgató maszlagjait hintegeti.

De a nép nem veri ki az apostolt, a nép hallgat, sőt talán mulat is azon, hogy az apostol izgat a papok és hivatalnokok ellen. Nem szándékunk azt bizonyítani, hogy a papok és a hivatalnokok hazafiságához szó sem fér, hogy a papok és hivatalnokok a közjó érdekében egy perez alatt többet tesznek, mint az apostolok egész életükön keresztül; de fájdalommal és megdöbbenéssel konstatáljuk, hogy a józan magyar népnek eme rendfelforgató, erkölestelen állításokra nincs más válasza, mint a hallgatás.

Elismerjük, hogy sok a baj és a nyomoruság, hogy a népnek sokat kell szenvednie, hogy a viszonyok javításra várnak. Elismerjük, hogy a

TÁRCZA.

A vers.

Ha így a vers alatt
Olvassátok nevem,
Barátaim, szánjatok,
Sóhajtsatok velem!

A vers szüldője: kín,
Bú, belső szenvedés,
Minden dal szívemen
Egy-egy — érrepedés.

Vékony, hajszálnyi csak,
Mit meg se lát a szem,
De melytől lassacskán:
Mégis — elvérezem . . .

BODNÁR ISTVÁN.

Piros Rózsa.

(A Ráday-korból.)

Az 1871-ik év augusztus hó végén törei és tótmegyeri Tóth Mór, a Rádai kormánybiztos mellé kirendelt egyik ügyész, és Klemm Jusztin, a már akkor nagy hírű nyomozó csendbiztos a szegedi pusztaikon üzték a Tóth

Mór soló agarával a nyulat. Klemm Jusztin csak nem régiben épült fel seibeiből, a melyeket akkor kapott, a midőn a makói senator, a nagymáju Veér Györgyöt, a többszörös rablógyilkost, aki mindaddig Makó legtiszteltebb polgára volt, elfogta.

A két vadásznak épen egy napra esett a pihenője és Szeged végén kerültek össze, hogy a délutánt agyoncsapják.

A soló agar már három nyulat csipett nyakon, melyeket az utjokba esett parasztnak ajándékoztak, midőn egy magánosan álló ház a „most már pihenj!“ néven ismert csárdához ért.

— Betérnénk tán? — szólt szemhunyoritva Klemm.

— Tudja, hogy nem iszom bort.

— Van itt aludt tej is. Meg tán olyan kínálja, a kitől a bort is megissza.

— Alig hiszem. No de menjünk. Egy óra nem a világ.

Tóth Mór atletai termetű, vállas, erős ember volt, a sport minden nemében jártas, bátor, aki nem egy veszélyes kalandon esett keresztül. Szép, szabályos arca volt, mindkét oldalon halványpirossággal. Ráday, a midőn kedélyeskedett, „az én szép ügyészemnek hívta.“

Beléptek a csárdába. Két szoba volt benne. Az egyik kicsiny, melyet a csárdás maga használt, a másik nagyobb, a melyben söntés, faasztal és lóczák, meg üres üvegek voltak.

A két vadász lovait az udvaron ácsorgó kis legényre bizta.

Amint a konyhába léptek, a kis szobából egy leány lépett ki, ugy 18—20 éves. De gyönyörű leány ám. Hiába nem volt vendég, hiába volt hétköznap, ugyancsak kaczkíásan volt felöltözve. Barna szépség volt, a milyenért nagy földet lehetett volna bejárni.

— Adj Isten hugám — szólt az ügyész.

— Fogadj Isten — felelt a leány, kellemesen csengő hangon s féloldalt gyanakodva nézett Klemm Jusztinra.

Mert bizony azon most is meglátszott, hogy csendbiztos, vagy talán ismerte a leány?

— Tessék erre uraim — szólt a leány s kinyitotta az ivó ajtaját.

— Jobb lesz erre hugám — mondta tréfásan az ügyész Jobb szoba ez, látom be is van sötétítve.

— Oda nem mehet ám be mindenki.

— Ej szép piros rózsám, én sem vagyok mindenki.

— Látom — szólt a leány, látszott rajta, hogy kedvtelve pihentette pajkos szemét a szép ügyészen. Honnan tudja az ur a nevemet?

— A nevedet? Hisz nem is tudom.

— Én mondtam meg — szólt Klemm — hogy itt lakik a „piros rózsza.“

Az ügyész meglepődött. Mintha hallotta volna, de mintha nem is hallotta, hanem olvasta volna; hej pedig az már nem jó, ha

szerencsétlen anyagi körülmények nagy elkéséredést szülnek, hogy elégedetlenséget, forrongást eredményeznek. De azt már sehogysem ismerhetjük el, hogy minden bajnak épen a papok és hivatalnokok volnának az okai. Elismerjük, hogy a socialismusnak van jogosultsága addig, a míg az egyéni boldogulás, a könnyebb megélhetés javításán fáradozik, de az ubi bene, ibi patria elvének hirdetése, a földosztás, a papok és hivatalnokok osztálya ellen való izgatás már olyan terület, a hova józan hazafi az apostolokat nem követheti, hanem kötelessége teljes erejéből ellenszegülni az ilyen beteg áramlatnak.

Tehát a nép hallgat, és talán mulat is azon, hogy a nagy népboldogító szidja a papokat, és elmondja, hogy a hivatalnokok sikkasztanak. A nép hallgat és mulat és hisz. Mert a nép könnyen általánosít, s egyes hibák miatt elítéli az egész embert, elítél egész osztályokat. A nép hallgat, mert nem találja érdekesnek, hogy a meghurczolt, megbecstelenített testület érdekében fölemelje kezét, vagy legalább kiereszse hangját. A nép nem tartja érdekesebbnek, hogy vezetőit megvédelmezze, vezetőiért nem tud lelkesedni, mert vezetői keveset törődnek vele.

És itt van a hiba. Nem a hivatott vezetők erkölcstelensége az igazi ok arra, hogy a nép tartzkodó velük szemben; a minthogy ez nem is lehet az igazi ok, mert nem általános; hanem a vagyoni nyomoruság érzetében látott közömbösség. És itt kell keresni az orvosságot is. Vezetni kell a népet, tanácsadójának, jó atyjának kell lenni. Nem kell a fáradságot sajnálni, ha az a kényelem rovására megyen is. Egy kissé több érzék a közügyek iránt, s valamivel kevesebb önzés az, a mi a közállapotokat megjavíthatja. A szeretet jegyében élünk, legalább sokan így mondják, de nagyon sokan úgy értelmezik, hogy az önszeretet jegyében kell élnünk első sorban.

Persze, persze. ha a hivatott vezetők is csupán az önszeretetre nyújtanak példát, akkor a szegény, meggyötört nép annak a zászlaja alá áll, a ki legalább is hirdeti az önzetlenséget. Hogy aztán a verejtékkel szerzett filéreket az önzetlennek látszó apostol internacionális, vagy talán épen egyéni célokra fordítja, azzal a nép nem sokat törődik, mert abban a jámbor hitben él, hogy elkövetkezik a földosztás boldog pillanatja, s az urak mehetnek napszámba.

A szekszárd—bátai ármentesítő és belvizszabályozó társulat.

Csendben, zajtalanul működik ez a társulat, legfeljebb a tavaszi áradás s olykor-olykor egy-egy nagyobb árvízveszedelem alkalmával hall róla valamit a nagyközönség, a hírlapok is csak akkor említik fel lázas tevékenységét. Pedig ez a szerényen működő társulat valóságos missiót teljesít s az a hatalmas gazdasági haszon, amely zajtalan munkájából, vagy munkája folytán háramlik egy egész környék gazdaközönségére, számokban kifejezve elég hatalmas összeget képvisel Szekszárd és környéke jómódjának megeremelésében, nagyon is megérdemli tehát, hogy ezzel a kézzel fogható gazdasági eredménnyel kissé bővebben is foglalkozzunk. A társulat első sorban, mint neve is mutatja, ármentesítésre alakult, de felvette programjába a belvizek szabályozását is. Világért sem kicsinyeljük a társulatnak azt a sokszor emberi erőt felülmúló munkáját, a melyet a fékevesztett áradás leküzdésében kifejt, de most, hogy az országszerte elismert hatalmas védtöltéseink meg vannak, sokkal értékesebbnek ítéljük azt a megbecsülhetetlen szolgálatot, amelyet a belvizek levezetésével tett az egész környék jómódjának emelésére.

A pár évvel ezelőtt megásott sok esatorna, továbbá a bátai vízvivattyú telep nemcsak a társulat életrevalóságát, áldozatkészségét mutatja, de fényes bizonyítéka annak a mérnöki zsenialitásnak is, a melylyel Tóth Károly társulati igazgató főmérnököt, műszaki tanácsost megáldotta a Teremtő. Ugy tudjuk az ő örökre tervelő agyának szép gondolata volt ez a gyönyörű terv, a fényes megoldás, a mellyel ezer meg ezer hold szántóföld szabadult fel a terméketlenség

bilinése alól. A bátai vízműtelep létesítéséért kivált meglehetősen nagy küzdelmet kellett kifejtenie, de erős akaratereje leküzdte az akadályokat s a modern technika eme szép alkotása s általában a nagy bravúrral véghez vitt esatornázási terv nemesak a laikusok, de a szakkörök teljes elismerését is kivívta.

Hamarjában ezek jutnak eszünkbe most, a mikor a társulat jeles főmérnökének a társulat folyó évi április 15-én ülésező választmányához intézett nagyszabású jelentése a kezünkbe került. Élénken domborítja ki ez a derék társulatnak mult évi áldásos működését, felesleges tehát hozzá minden további kommentár. Közöljük ezért belőle a következő általános érdekű részletet:

Évi jelentés a társulat 1904. évi igazgatásáról, műszaki munkálatairól és pénzügyi helyzetéről.

A társulathoz beérkezett 1904. év folyamán 176 ügydarab, ebből részint elnöki, részint igazgatói uton elintéztetett 149 ügy. Választmány elé terjesztett 16 és általa egyéb ügyekkel együtt befejeztetett 36 ügydarab. A közgyűlés részéről pedig 5 rendbeli határozat hozott.

Legfontosabb ügy volt a bátai töltés szakasz felmagasítása és padkázattal megerősítése iránt a földmivélsügyi miniszteriumhoz intézett felterjesztés.

Védekezésre a lefolyt évben ismét nem volt szükség. A Duna ki sem lépett medréből. Az árvízvédelmi előkészületeket azért, mint minden évben, most is megtettük, s erre a célra 3245 K 02 fillért költöttünk el.

A belvizek szivattyúzása is normális mértékben volt szükséges. Bár a tavaszon esőzéseink voltak: a Dunának többnyire alantas vízállása megengedte a belvizek nyitott kivezetését is, úgy hogy összesen csak 54 nap volt a szivattyutelep mérsékelt üzemben.

Egy gép nappali üzeme meggyőzte a vizet és csak pár napig kellett éjjel nappal szivattyúznunk, a kiadott szivattyúzási költség 4681 K. 53 fillért tesz, vagyis az előirányzatnak felét sem kellett kiadnunk.

Összehasonlítás céljából megemlítem, hogy a telep fennállása óta a legnehezebb esztendőnk az 1900-ik volt, amikor 18,000 koronán felül költekeztünk. Az azóta lefolyt 4 rendes év szivattyúzási költségei viszont következők voltak: 1901-ben 8585 K., 1902-ben 2082 K., 1903-ban 4872 K. és 1904-ben 4681 K.

Belvizesatornáinkon azok csekély esése folytán ismét sok bajunk akadt, különösen a felső községek területéről a bekövetkezett tavaszi esőzéssel felszaporodott belvizeket nem győzte a főcsatorna kellő gyorsasággal elszállítani. Ismét azon helyzet állott elő, hogy az alsó részen és Bátán minden száraz volt —

ő valamely pusztai lakosnak a nevét már olvasta.

— Gondoltam, kigyéiméd afféle pusztai békét rontó ember — szólt a leány és szemrehányóan nézett a marczona kinézésű Klemmre.

— Nem mondta a nevedet piros rózsá, de arcodról olvastam le azt.

— Hiszen kigyelmedre is ráillenek az a név — szólt a leány s ránézett az ügyész piros két arcára, s mintha tekintetével végig simogatta volna azt a két arcot.

— Köszönöm rózsám, de most már eressz ebbe a szobába; nem maradunk sokáig.

— A maga kedvéért — szólt a leány s kinyitotta a szoba ajtaját. Nem volt ott senki, talán azzal a kis legénynyel egyedül van itt ez a leány. A szoba egyszerűen, de feltűnő csinnal volt berendezve.

Letörölgette a székeket s ülással kínálta meg az urakat, mialatt a pusztára néző egyik ablakról félrehuzta a függönyt és kinézett.

— Egy kis bort adjál rózsám — szólt az ügyész.

— Nem mondtam? sugott hozzá Klemm.

— Ettől meglehet inni — mormogott az ügyész, a midőn a leány kilebbent.

— Nem mindig, szólt rejtélyesen Klemm.

— Eh maga mindig gonoszakat gondol.

— Ugy-e, talán még erről a szép leányról is?

— Bizony szép.

— Hej, de a rózsának tövise is van.

Belépett a leány, mosolygó, derült arczal. Látszott, hogy legalább is az egyik vendégnek szívesen ad italt.

Oda is ült az ügyésszel szembe, s a kifüggönyözött ablakon keresztül a pusztába nézett.

A vadászok fegyverei a mellettök levő ágyra voltak helyezve.

— Tud-e löni uram? kérdi az ügyésszt a leány.

— Még Siger Csicsa Pista se úgy — dicsekedett az ügyész, a ki valóban kitűnő lövő volt — pedig ez a betyár azt hallom kitűnő lövő.

A leány kissé elsápadt.

— Csakhogy én emberekre nem lövöldözök — tette hozzá Tóth — csak ha éppen muszáj.

— Hátha az is akkor — felelt a leány — nem kell minden rosszat elhinni.

— No hát ne is beszéljünk arról — szólt Tóth — kihörpintve borát. Inkább mondd meg — szólt s meleg kezét rátette a leány egyik kezére — engem vártál, hogy így ki vagy csipve? Na mondd.

— Nem — felelt a piros rózsá — csárdásnének így kell lenni.

— Magad vagy a csárdásné?

— Magam.

— Ilyen fiatalon?

— A fiatalnak jobban megy — sóhajtott a leány — különben az apám is itt van, de ő rendesen alszik valahol a kertben ilyenkor.

Klemm ekkor kiment.

— Különben — szólt a leány, ránézve nagy kékes szemével az ügyészre — ha tudtam volna, hogy a tekintetes ur jön, akkor is kiesptem volna magam.

S nevetett, de látszott, hogy igazat beszél.

— Derék leány vagy, szép leány vagy Rózsá — szólt az ügyész s gyengéden átkarolta a leányt, aki jobban elpirult, de nem ellenkezett, hanem majdnem félve nézett ki az ablakon.

Éppen ekkor ment arra a kis legény, de midőn betekintett a piros rózsá már felállott.

— Kár neked itt elhervadni!

— Hátha még rosszabb hely is van! Klemm belépett, kitöltötte a bort, s aztán mondta: menjünk, Szeged messze van.

Tóth egy arannyal akart fizetni a savanyu vinkóért.

A leány félretolta kezét.

— Tekintetes ur — szólt s hangja majdnem remegett — ha csakugyan jól esett az én legjobb, de mind a mellett tudom, rossz borom, engedje meg, hogy szívességből adhassam, mert nekem is jól esett, hogy

a szivattyú kétannyi belvizet is meggyőzött volna — fent pedig Szekszárdon és Ócsényben nem csak a rétek, hanem még a szántók is víz alá jutottak. Nagyobb károsodástól mégis sikerült megmenteni a birtokosságot azzal, hogy rögtön ideiglenes árkolásokat, mellécsatornákat létesítettünk a veszélyeztetett vidéken: jelesül Ebesen — Hosszuéren, Bátamezején a Kortosokon, Kigyóstón stb. melyekkel a szétterült belvizeknek gyorsított lefolyását a főcsatornába sikerült elérnünk.

A tavaszi esőzésekkel a vadvizárkok tisztántartása is sok munkát adott. A szekszárdi és ócsényi szőlőhegyek felrigolozott talaját rengeteg iszap alakjában hordják le a vadpatakok a lapságra. Ezt a sok iszapot évenként ki kell tisztogatnunk a medrek-ből, nehogy a szántó földeket öntse el a vadviz. A Csatári árkot 5—6, a Sédet pedig 8—10 kilométer hosszban kell az iszaptól tisztán tartanunk. A szabályozási terv szerint ezek a vadpatakok a holt Sárviz 10—13 km. hosszú kanyargós medrén vezetettek végig, hogy így mielőtt a főcsatornába jutnak, iszapjuktól megszabadulhassanak. Ma már a Sárviz mély medre, melyen 50 év előtt gabonás hajók jártak — de még 8 év előtt is 4—5 méter mély holt meder volt — színig megtelt iszappal, sőt néhol töltések közé fogva vonul felettük a patak. Így szükség szerint iszapos víz jutott a főcsatornába, melynek fenekén le egész Bátáig 10—20 néhol 30 ctm. vastagságban rakódott le. Ezen eliszaposodás volt tehát az oka a fentebb említett azon körülménynek, hogy a főcsatorna nem győzte meg a felsőrészi belvizek tovább szállítását. Szerencsére oly száraz nyár következett, hogy még a főcsatorna is végig kiszáradt és a fenekén talált iszapréteget teljesen eltávolíthattuk. Mégis csak maga ezen főcsatorna kitisztítás 27 kilométer hosszban 6000 koronán felüli költséget okozott!

Sokkal előnyösebb helyzetben vagyunk a Lajtvérrel szemben, bár ez a legnagyobb vadpatak és ez hozza a legtöbb iszapot, mégis alig van rá költségünk: nem kell iszapot kotornunk! Itt ugyanis az ugynevezett felsankolási (feliszapolási) rendszert alkalmazhatjuk az alsó nyéki és bátaszéki 2000 kat. holdat meghaladó közlegelőkön, a mély fokok és lapályok feliszapolásával csak hasznos teszünk és dus mezősséggé változtatjuk a tőfenekeket. A szekszárdi és ócsényi határokon ilyen alkalmas iszapfelfogó területek sehol sincsenek.

Mindezek folytán a csatornahálózatunk fenntartására szükséges költségek erősen megnövekedtek, az előirányzott 14,000 korona nem volt elég és azt 3826 K. 71 fillérrel tulleptük. Ha az előző évek ily irányú kiadásait szemügyre vesszük, kitűnik, hogy itt is

az 1900-ik esztendő volt a legköltségesebb csaknem másfélannyi kiadással! Es pedig egyenként felsorolva, kiadtunk csatornák fenntartására: 1900-ban 26543 K. 51 f., 1901-ben 13703 K. 53 f., 1902-ben 11038 K., 1903-ban 15827 K. 47 f., 1904-ben 17826 K. 71 fillért. Ugy, hogy a csatorna hálózat fenntartása 3—4-szer annyi költséget okoz, mint a vízszivattyúzás, holott az érdekeltiséget a vízszivattyúzás elviselhetetlen nagy költségeitől valójában tartotta vissza sok ideig a belvizszabályozás keresztülvitelétől.

Másik fontos munkát látott a nagyméltóságú földmívelésügyi miniszteriumnak 1904. évi 102277 számú rendelete szerint, a bátai töltésnek 16 klm. hosszban, fél méterrel felmagasítása és padkázattal megerősítése. A költségek 100,000 koronában lőnek megállapítva, mely összeg 5 évre felosztva, évenként 20,000 koronával lett előirányozva inségmunka jelleggel, hogy a nép legszegényebb osztálya téli keresethez juthasson. November elején kezdtük meg az építést és igen kedvező viszonyok közt, a két hó alatt másfél kilométer hosszú töltést építettünk fel a leggyöngébb alsó szakaszon. Kiadtunk e célra az év végéig 11215 koronát 68 fillért. A bátai hegyfok 3 kiálló oromát hordattuk el kocsival, az előirányzatnál 20%-al olcsóbb árban. A fuvarosok kerestek naponta 5 koronát, a gyalogmunkások pedig másfél koronát. Es ezen szerény keresettel a szegény nép igen meg volt elégedve: nem kellett munka keresés végett kivándorolnia.

A baja—bátaszéki vasuti összeköttetés és a Dunának áthidalása a kivitel stádiumába kerülve, annak közigazgatási bejárásánál a társulat érdekeinek képviselőitében megjelentünk és örömmel jelenthetem, hogy társulatunk kívánalmi minden irányban kellő figyelemben részesültek. A pálya szintje úgy a töltés, mint a csatornák átszelésénél kellőleg felemeltetett, a hidak kívánat szerinti méretekkel állapították meg, az anyagödrök töltéseink lábától 100 méterre távolították, a Duna áthidalásánál általunk kért nyilás-szélesítéseket legnagyobb részben teljesítették, sőt még töltéseink felmagasítására is jegyzőkönyvben kötelezték a m. kir. államvasutakat az esetben, ha a dunai hid létesítésével 15 cm.-nél nagyobb vízszinzuvasztás következne be.

Társulatunk mult évi pénzügyi helyzetét illetőleg ismét öröndetes anyagi fejlődésünkről adhatunk szárat. Bevételeink nagyobb része az előirányzatot meghaladó módon folyt be. Csak a fűtermésből, elhasznált rőzse és a töltéshez közel álló fák értékesítéséből 11856 kor. 64 fillért vettünk be, a 8000 kor. előirányzattal szemben. Kiadásainkban igaz, hogy több tételnél, beleértve a csatornák több-

költségét is, összesen 5443 kor. 63 fillérrel az előirányzatot tulleptük, de viszont egyéb tételekben megtakarítottunk 9159 korona 68 fillért.

A társulat készpénz vagyona volt, beleértve az összes alapokat 184840 kor. 29 fill. Az azelőtti évben volt 137353 kor. 53 fill. Vagyon fogyás 2513 kor. 24 fill.

Ha ezen összeget a bátai töltés munkálataira előirányzottan kívül elköltött 11215 kor. 68 fillérből leütjük, kitűnik, hogy az 1904. év 8702 kor. 44 fillér vagyonszapordással záródott. Összes forgalmi pénzbevétel volt 124209 kor. 49 fill., összes kiadás volt 122000 kor. 95 fill. Összes forgalom 246210 korona 44 fillér.

Ezen forgalmi bevétel és kiadással szemben tényleges bevétel volt 81793 kor. 01 fill. Tényleges kiadás 84336 kor. 50 fillér.

A bevételek közt legnagyobb tétel az állami adó visszatérítés összege 62396 kor. 52 fillér, a kiadások legnagyobb tétele a földhitelintézeti kölcsön évi amortizációja: 19 ezer korona.

Összes terhe a társulatnak ezen földhitelintézeti 400,000 koronás kölcsön, melyből a törlesztési táblázat szerint a mult évben 3062 kor. 36 fillért törlesztettünk és a még fent levő adósság összege 385191 korona 53 fillért tesz.

Végül a társulat nyugdíjalapjának állásáról jelentem, hogy a közgyűlés által e célra kiutaltványozott 5000 korona alaptőke az év folyamán a befizetésekkel és kamatokkal 5621 kor. 95 fillérre emelkedett.

Kérem ezen jelentésem tudomásul vételét és az hogy előirányzathoz viszonyítva el nem költött összegnek a folyó évre átutalását elrendelni méltóztassék.

Kelt Szekszárdon, 1905. április 3-án.

Tóth Károly

társulati igazgató főmérnök.

A muzeumpark.

Örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy elismerésünket fejezzük ki a város előjárósága iránt, hogy végre tesz valamit a város szépítése érdekében. Igaz, hogy ezt már régebben is megtette: létesítette a muzeumparkot és tavaly fákat ültetett a főutezára. Fájdalom, a kellő gondozás hiánya miatt a muzeumpark is pusztulásnak indult, a főutezai fák nagy része is kiszáradt.

Most azonban úgy látszik, hogy a város is belátja, hogy a létesített dolgokat fenn is kell tartani. A főutezai kiszáradt fákat újakkal pótolják, és javítják a muzeumparkot. Hogy a muzeum körül elterülő kert jökarban

meglátogatott. És aztán ki tudja, hátha én is kérek majd valami szivességet.

Amint lovaikra ugrottak s köszöngtetek a leánynak, távolabb egy lovas alakja tűnt fel, fegyverrel vállán s a mily sasszemeik vannak a pusztá lakóknak, meg is láthatta, hogy a leány kint bucsuzik valami uriforma vendégektől, a mit pedig senkivel nem tett meg.

A magános lovas sarkantyuba kapta lovát s ügetve haladt a csárda felé. A két vadász utja Szegedébe ugyanarra vitt, s így csakhamar találkoztak.

Szép, fiatal parasztleány volt a lovas, a ki komoran nézte végig a két urlovast és csak alig emelte kezét kalapjához.

Amint elhaladt a két lovas, komor gyűlölettel telt tűz villant meg a betyár szemében s fegyveréhez kapott, mintha két gyors lövéssel le akarta volna őket teríteni. Majd daczosan felkapta fejét, füttyentett lovának s vágatva haladt a csárda felé, a hol a piros rózsza várta, de nem oly kedvvel, mint egyébkor.

— Ismeri? Kérdé az ügyész.

— Hogyne, ez volt Siger Csicsa Pista!

— Az a gyilkos betyár?

— Az.

— Est el kellett volna fogni.

— Még nem — felelt Klemm — a kormánybiztos ur még vár valamit.

— Kár, mert az a valami jó aligha lesz. És aztán oda megy?

— Oda ám, a piros rózsához.

— Ej, nem hittem volna. Hát a szereptője?

— Az ám három év óta, de meg a büntetése is.

— Ne mondja Jusztin. Maguk sok mindent ráfognak valakire.

— De ez sem valaki ám, mint az ügyész ur mondta csak nem rég.

— No csak nem valami gonosz?

— Elég, ha a nevét megmondom.

— Hát mondja.

— Turcsányi Tóth Örzse.

— Hihetetlen. A ki segített egy bérlőt megfojtani. S ez volna az a leány.

— Az ám, de még több is van. Benne van ez nagyon ügyész ur. Különben azt a fojtogatást Siger Csicsa eszközölte, hogy jobban magához kösse.

— No lássa?

— Látom, de mondtam, hogy több is van még.

Látja azt az arany nyakláncot, a mit a maga kedvéért tett fel, a midőn borélt kiment, azt is ismerem. Tudom honnan lopták, de nem tudtam, hogy Siger Csicsa meg Turcsányi Tóth Erzse voltak a tolvajok. Most már est is tudom. Még ma bejelentem az kormánybiztos urnak. Azért siettettem az eljövését, meg aztán megtudtam a kis legény-

től, hogy eljön a Pista, pedig még nem szabad hozzányulnom.

— No hallja Jusztin, én magával többet nem megyek vadászni.

— Nem baj, csak hogy ez sikerült — felelt nagy elégedetten a mindig esendbiztos Klemm.

És aztán az ügyész, meg a piros rózsza két hó mulva viszontlátták egymást.

Siger Csicsa Pista még előbb belekerült a csillagbörtönbe, néhány napra sok lopott holmival egyetembe Turcsányi Tóth Erzse is, a pusztai piros rózsza.

Eltemette a szép piros rózsát a csillagbörtön vastag fala, a honnan még nem szökött meg senki.

Az 1872. január hóban egy gyermeknek, Anna nevű leánynak adott életet a fegyencsnő. Az anya macacsul ragaszkodott gyermekéhez, maga szoptatta azt, bár a börtön rossz levegője már napos korában betegséget hintett el az ártatlan gyermekben.

Siger Csicsa Pista midőn meghallotta, hogy szeretőjének gyermeke van, s hogy az beteg, megtört, minden bűnét bevallotta, és sirva kérte a kormánybiztos, hogy engedje megnézni gyermekét.

A Tóth Mór szobájába hozta fel a hajdan piros rózsza, most már halvány rózsza, még halványabb kis gyermekét.

A vad Siger Pista sirva csókolgatta a

tartása mennyire fontos dolog, azt fölösleges bizonyítani. Ez a város egyetlen sétaterese hogy mily nagy szükség volt erre a sétaterre, mutatja az a körülmény, hogy a közönség kivétel nélkül ellepi, a mikor csak teheti.

De ha már megvan ez a park, szükséges, hogy állandó gondozásban is részesüljön, s ne csak minden harmadik esztendőben javíttassék, hanem állandóan gondot kell rá fordítani. Mert igen egyszerű számítással meg lehet arról győződni, hogy kis hibákat olcsóbban és könnyebben lehet pótolni, mint az állandó elhanyagolás folytán keletkező pusztulást. Ez régi igazság, a melyet nem mi találtunk ki. A cserjekerítések jó része, a kerítések között levő bokrok legnagyobb része már elpusztult, s ezt pótolni nemcsak hogy költséges, hanem több évi veszteséggel is jár. Ha a park rendszeren gondoztatott volna, ma már elég lombos bokraink volnának, de mivel a nyáron senki, még a jó Isten sem öntözött, a bokrok elpusztultak, s hány esztendő kell, hogy az újraültetettek megerősödjenek.

De nemcsak az elhanyagolás folytán pusztul el a park, hanem a közönség maga is rongálja. Míg nyilvánvaló volt, hogy ez a park csakugyan park, addig a sétáló, járkáló közönség is megkímélte, mert azt hitte, hogy érdemes megkímélni. Azonban mióta a sétateret fölverte a burján, s a mióta pusztulnak a fák, bokrok, a közönség is úgy gondolkozik, hogy nem érdemes kímélni. A fűben mindenütt utak, rendes közlekedő utak vezetnek keresztül, s az ágakat nemcsak a parasztyegek tördelik, hanem uri ruhába öltözött egyének is.

Jól tudjuk, hogy a parkot mindaddig rongálják, míg alkalmas kerítés nem fogja körülvenni. Természetesen gondolni sem merünk arra, hogy a város ilyen óriási áldozatot hozzon, de fölvetjük a kérdést, vajjon nem lehetne-e valamely módot találni arra, hogy a park körülkerítettessék? S ezzel kapcsolatban megemlékezhetünk az utakról is. A vasutól befelé vezető uton és a sétatér útjain van körülbelül a legnagyobb forgalom s ezek az utak legkevésbé használhatóak esős időben. Tudjuk, hogy a város olykor-olykor javít is egyet-mást, de úgy gondoljuk, hogy ide alapos javítás kellene. A vasut felé vezető utat ki kellene kövezni, a sétatér útjait pedig murvával, valóságos murvával borítani.

És hogy végre visszatérjünk a muzeumparkhoz, a főutca fáihoz és a Garay-szobor fenyeihez, meg gyeppjéhez, fölvetjük azt a kérdést, hogy ezeknek gondozása, jókarban tartása nem érdemelné-e meg, hogy egy szakértő kertész gondjaira bízassék? Ha a város mozgalmat indítana annak az eszmének léte-

kis leányt, s látszott, hogy szerette volna megcsókolni azt a valamikor szilaj, most oly csendes, halvány asszonyt is, az ő hű szeretőjét, a kit mégis csak ő vont be bűnbe. De nem lehetett, köztük fegyveres örök állottak.

— Pista — szolt az ügyész — ezt a kis leányt én beadom a kormánybiztos engedelmével a pesti bölcsődébe. Öröze kiszabadul valamikor, s ha a gyermek élni fog, átadom neki. — Mert itt biztosan meghal — szolt aztán Tóth Örszére nézve. Egyezze bele te is.

Sokáig habozott az anya, mintha inkább meghalna, mint gyermekétől elválna. Majd nagy lelki küzdelem után szolt Sigerhez — Jó lesz Pista? — Jobb mint így — felelt az.

Ráday Gedeon a kezem közt levő 608/1872. kormánybiztosi szám alatt gróf Károlyi Korniss Klarisse urnót megkereste s az a gyermeknek helyet szerzett a pesti első bölcsődében, de bizony a bölcsőde orvosának 1872. január 25-én kelt értesítése szerint a kis leány a börtönben szerzett betegségében elpusztult.

Turcsányi Tóth Örsze 10 esztendő mulva már hiába kereste a kis leányát, mert még jeltelen sírját sem találhatta meg.

Pataky István.

sitése érdekében, a melyet Tóth Károly a „Közérdek“ egyik számában megpendített, t. i. a várost szépítő egyesület leteremtéséről van szó, — ekkor talán nagyobb áldozatok nélkül lehetne egy kertészt is tartani, meg a szepítésből is lehetne valami. Meg vagyunk róla győződve, hogy nemcsak a tisztviselők, hanem Szekszárd jobbmodu polgárai is szívesen áldoznának valamit erre a szép célra.

V Á R M E G Y E.

Himlőoltási körök.

Tolnavármegye alispánja a vármegyei tisztii főorvosnak az 1905-ik évben fogantatandó védhimlőoltás elrendelése iránt tett előterjesztéséhez képest, a himlőoltási köröket és oltóorvosok névjegyzékét következőképp állapította meg:

I. A központi járásban: 1. Dr. Komáromy Gyula — Szekszárdon hetenként szeptember 15-ig. 2. Dr. Spitzer Manó — Ócsény, Sióagárd, Harez, Janya, Ozsák- és Józsefpusztákon. 3. Dr. Freund Ignác — Tolnán, Mőzsön, Szedresen. 4. Dr. Pécsvárad József — Decsen, Sárpilisén, Alsónyéken, Várdombon és a környéki pusztákon. 5. Dr. Vargha Pál — Simonmajorban, a tolnai uradalomban. 6. Dr. Boskovitz Mór — Bátaszéken, Bátán, Lajvér, Kövesd és a környéki pusztákon.

II. A völgyeségi járásban: 7. Dr. Berde Mózes — Bonyhád, Börzsöny, Szerdahely. 8. Dr. Láng Frigyes — Zomba, Döröpatlan, Belacz, Kakasd, Kisdorog, Ladomány, Tabód, Bonyhádvarasd. 9. Dr. Pót Radó — Mórág, Bataapáti, Czikó, Mőcsény, Palatinca, Szálka, Grábóc, Alsónána. 10. Wenzel József — Nagy- és Kis-Mányok, Majos, Váralja, Máza, Győre, Izmeny, Hant. 11. Magyarász János — Tevel, Kovácsi, Nagy- és Kisvejte, Mucsfa, Lengyel, Závod, Apar.

III. A simontornyai járásban: 12. Dr. Rothauser Izidor — Gyöng, Kalaznó, Diósberény, Szakadát. 13. Dr. Holndonner Adolf — Hőgyész, Duza, Csibrák, Mucsi, Kéty, Murga. 14. Dr. Zavaros Gyula — Kölesd, Sárszentlőrinc, Uzborjad, Medina, Felsónána, Kis- és Nagytormás. 15. Dr. Kiss István — Simontornya, Pálfa, Kis- és Nagyszékely, Ráczegres, Tolnanémedi. 16. Dr. Schall Kálmán — Keszőhidegkut, Miszla, Szarazd, Udvari, Pél pusztával, Varsád.

IV. A tamási járásban: 17. Dr. Piringer József — Tamási. 18. Dr. Sterk József — Nagyszokoly, Magyarkeszi és Majsamiklósvár pusztái közül Kecsege, Csallános, Királmajor, Fornád, Martinceza, Kistava, Medgyes, Eledény, Kulcsár, Okrad, Adorján, Leokádia, Gonozd, Szemcséd és Bogaras. 19. Dr. Nagy Sándor körorvos — Ozora, Felsőnyék, Gyánt, Dorog és Ság pusztákkal. 20. Dr. Fehér Soma — Felsőreg, Tengőd, Kánya, Bedeg, Magyarkeér, Csehi, Hékut, Zádorka és Avas puszták. 21. Dr. Bernstein Jakab — Pinczehely és Görbőtelecska. 22. Dr. Freyler Károly — Értény, Nagykőny, Paári.

V. A dombóvári járásban: 23. Dr. Kertész Lipót — Dombóvár, Mészlony és Nosztán pusztákkal. 24. Békésy Nándor — Szakes, Kocsola, Koppányzántó, Lápafő, Várong, Nak, Szakesi major. 25. Antal Alajos — Gyulaj, Szakály, Úrgevár, Kurd, Regöly. 26. Dr. Neumann Jónás — Ujdombóvár, Döbrököz, Tüske, Felső- és Alsóleperd, Dalmánd, Sütvény, Vörösegyház.

VI. A dunaföldvári járásban: 27. Dr. Schützenberger Endre — Dunaföldvár. 28. Dr. Stern Adolf — Böleske, Madocsa, Szentandrás puszták. 29. Dr. Stollár János — Nagydorog, Bikács, Györköny, Kajdaes, Nemetkeér, Kistápé és Földes puszták. 30. Dr. Brányi Kálmán — Fadd, Dunaszentgyörgy, Gerjen, Gindli-család, Tengelicz, Hidvég, Magyaros és Vajka puszták. 31. Dr. Grünfeld Adolf — Paks és Dunakömlőd.

A járási orvosoknak az oltóorvosok meghallgatásával járásonként oltási tervet kell összeállítaniok. Ez a tervet legkésőbb április 15-ig terjesztendő be Hangel Ignác dr. vármegyei főorvoshoz.

Gyermekek kiltitása a nyilvános mulatóhelyekről. A belügyminiszter a nyilvános mulatóhelyeknek tizenöt éven aluli gyermekek által való látogatását illetőleg a következő szabályrendeletet adta ki. 1 §. A nyilvános rend, az erkölcs és a közegészség szempontjából nincs megengedve, hogy tizenöt éven aluli gyermekek koresmákat, sör-sarnokokat, pálinkaméréseket vagy nyilvános bálokat — kivéve gyermek bálokat — látogassanak. 2 §. E tilalomnak minden átlépése a kihágásokról szóló 1879. évi XL. t. cz 1 §-ának alapján kihágásnak fog minősítettetni és 1000 koronáig terjedhető pénzbírsággal fog büntetettetni: a) minden koresmáros, sör- vagy pálinkamérő, vagy báli rendező, aki megengedi, hogy tizenöt éven aluli gyermekek a koresmában, sör-sarnokban, pálinkamérésben vagy nyilvános bálokon tartózkodjanak; b) azok a szülők vagy gyámok, akik 15 éven aluli gyermekeiknek megengedik, hogy azok koresmákban, sör-sarnokban, pálinkamérésben vagy nyilvános bálon megjelenjenek. 3 §. Nem követ el kihágást az a szülő vagy gyám, akinek a községben nincs állandó lakhelye, vagy aki vidéken lakik, ha koresmában vagy sör-sarnokban étkezés céljából 15 éven aluli gyermekével tartózkodik, valamint az a helyi lakos sem, aki kénytelen 15 éven aluli gyermekkel a nevezett helyen étkezni. 4 §. A rendőrhatalóság ennek a szabályzatnak megtartására felügyelni és az ezt átlépőket feljelenteni köteles. 4 §. Jelen szabályzat oly módon hozandó köztudomásra, hogy minden italmérésben vagy báli helyiségben könnyen észrevehető helyen kifüggesztetendő és ott olvasható állapotban tartandó. Az a koresmáros, sör- vagy pálinkamérő aki ennek a §-nak határozatait nem teljesíti, 100 kor. pénzbírsággal fog büntetettetni. A bírságok a város szegényeinek javára fognak szolgálni. 6 §. Kihágás esetében első-foku bíróságként a rendőrhatalóság, második-foku bíróságként a városi tanács, harmad-foku bíróságként a belügyminiszter ítélkezik.

VÁROSI ÉLET.

Szekszárd rendezett tanácsu várossá való átalakulását nem hiába fontolgattuk idehaza évtizedeken, de odafent a belügyminiszteriumban is sokáig hányják-vetik. Úgy értesültünk, hogy a napokban ismét visszaküldik felülről az összes iratokat. Egy költségvetés tervezetet kívánnak be uyanis arról, hogy az átalakulás költsége nem szök-teti e fel tulságos magasra a mostani pótdát, mert ebben az esetben aligha lesz rendezett tanácsunk. Hisszük azonban, hogy a felterjesztendő kimutatásokkal sikerül majd eloszlantni a belügyminiszterium egyébként jogos aggodalmát.

Községi ügyek.

Vasuti hozzájárulás. Mucsi község képviselőtestülete elhatározta, hogy a Szászvár—Mekenyes—Szakály-hőgyész utvonalon vezetendő helyi érdekű vasut építéséhez hozzá járul az esetben, ha vasut állomást kap a községtől legfeljebb fél kilométernyi távolságra s ott a hol a község kívánja. Hozzájárulási összegül 30,000 koronát szavaztak meg, melyet kölcsön útján szereznek be s rajta törzsrészevényeket vesznek; ellenben ha a község állomást nem kap, vagy nem ott, ahol a község kívánja, akkor a vasut építéshez semmivel sem járulnak. A határozatot jóváhagyás végett már felterjesztették a vármegyéhez.

HIREK.

— Alapítvány a dombóvári Erzsébet-kórházra. Jobaházi Dörö József és neje 10 ezer koronás alapítványt tettek a Dombóvárott legközelebb építendő Erzsébet-kórházra. A nemes szívű alapítványt tevők

3000 koronát azonnal lefizettek. Az összeg többi részét pedig 10 év alatt törlesztik. — Ezzel a nagy összegű alapítvánnyal ismét hatalmas lépéssel ment előre a dombóvári kórház építésének ügye.

— **Megjött a jegyzők pénze.** A magyar kir. Belügyminister 29905. 1905. számú rendeletével a tolnamegyei községi jegyzők 1903. évre járó illetményei fejében 46,916³/₁₀₀ kor. 80 fil. tett folyóvá a szekszárdi kir. adóhivatalnál. Ha a vármegyei határozatot a belügyministerium még e hónapban jóváhagyja, úgy amint jeleztük pár héttel ezelőtt, már május elején megkapják jegyzőink a régvárt fizetés emelés 1904. évre eső részét.

— **A mérnökök vacsorája.** A vasút-átalakítás és építés előmunkálatai szép számmal hozták össze Szekszárdon a mérnököket, akik úgy látszik nemcsak vas- és más utat tudnak építeni, de értenek a társadalom életvitéséhez is. Sok közöttük a jó táncos, s így kedvelt fiatal ember; de a mi fő, leg-többjük, sőt úgy látszik mindannyiuk a sok számítás és czirkalmazás között sem felejtette el, hogy a világ összes kanyargó vasútjánál többet ér az egyenes, magyar-barátság. — Ezek a jókedvű mérnökök, hozzászámítva a Szekszárdon megtelepült „öslakos“ mérnök-kollektívát a Podhoránszky műszaki tanácsos államépítészeti főnököt is, a szekszárdi kaszinóban ugyszólván minden hónapban összejöttek, hogy „összetartozandóságuk“ hangsúlyozásával, egy jó vacsorát megegyenek s kellemes estét szerezzenek maguknak. E héten... ismét volt egy ilyen társasvacsora, amelyen résztvettek az összes ezidőszert valóságos szekszárdi mérnökök s az indigenák közül Totth Ödön tisztifőügyész, Hoffman Sándor főerdész, Jasek Sándor vármegyei aljegyző. A kedélyes összejövetelen mindvégig kitűnő volt a hangulat. Az első felköszöntő Podhoránszky Géza műszaki tanácsos volt, a második pedig a német nyelvű beszédet mondta Ney Ákos mérnök, aki a Budapestre lett áthelyezve. Totth Ödön t. úr a Budapestre levő hölgyekre, Totth Károly ügyész a távolcsos az ifjú mérnökökre, Jasek Sándor műszaki tanácsos a Totth Ödönre, továbbá Aatschek mérnök dalárda szervezőjére Jasek Sándorra, a főerdészre mondott beszédet Hoffman Sándor főerdész és Hoffman Sándor aljegyző felköszöntött, míg Jasek Sándor kedélyes lakóit a tagjait köszöntötte fel. A beszéd után a dalárda kinek-kinek a reggeli órákig dalárda.

— **Dalárda Szekszárdon.** Országos hírű dalárda volt hajdan Szekszárdnak. Egymás-án nyerte el az országos dalárverseny díjait. De híres tagjai lassan megfogyatkoztak, ki elhalt, ki megvénült, a legtöbbnek pedig elment a nótázó kedve. — Próbálták ugyan pár évvel ezelőtt a régi dalárdát új életre kelteni, meg is alakult, de bizony úgy járt, mint a megszűnt madár: repül még egy darabig, de aztán — vége. A feléledt dalárda sem bírta sokáig. Csendesesen elszenderült. — Most úgy látszik azonban, ismét megjött a dalos kedv. A szekszárdi kaszinó tagjai közül tizenketten, akik fiatalok, vagy fiatalnak érzik magukat, Jasek Sándor vármegyei aljegyző buzgólkodása folytán összeállottak s egyelőre az ő karmesterkedésével már meg is kezdték a darabok betanulását. Az új dalárda tagjai a következők: Jakab László, Varga Ferencz, Merhán Miklós, dr. Steiner Lajos, dr. Véges Ferencz, Komjáthy Sándor, Szedlacsék László, Pataki Jákó, Szunyogh Zoltán, Kovács Dávid, Molnár József, dr. Szentkirályi Mihály. — Mindenesetre derék és dicsérendő vállalkozás. Várszegény társadalmi életünkbe bizonyára önt egy kis elevenséget az új dalárda, kivált, ha tagjai nemcsak a kaszinó mégis csak zárt helyiségében való, de nyilvánosabb szereplésre is rászánják magukat.

— **Kinevezés.** Mátyóky Ödön díjtalan joggyakornokot a kir. ítélőtábla elnöke a szekszárdi kir. törvényszékhez díjas joggyakornokká nevezte ki.

— **Megjutalmazott selyemgubó termelők.** Bezerédj Pál előterjesztésére a Bezerédj István-féle alapítvány kamataiból — mint az 1904. évben a legtöbb selyemgubó termelők — a következők jutalmazták meg:

I. Szekszárdon, Jegenyésen és Hidján: 1. Hoffmann Flórián Szekszárdon (89 kg.) 5 drb cs. és kir. arany. 2. Oláh István Jegenyésen (73 kg. 30 dk.) 3 drb cs. és kir. arany. 3. Szulimán János Hidján (70 kg.) 2 drb cs. és kir. arany. II. A vármegye egyéb helyein: 1. Lukács István Gindly-szőlőhegy (200 kg.) 5 drb cs. és kir. arany. 2. Peitzik Vicza Mózson (101 kg. 60 dk.) 4 drb cs. és kir. arany. 3. Pesztericz Jánosné Pakson (88 kg. 80 dk.) 3 drb cs. és kir. arany. 4. Szalók István Sárpilisén (78 kg. 20 dk.) 2 drb cs. és kir. arany. 5. Vittner Anna Tolnán (73 kg. 50 dk.) 1 drb cs. és kir. arany. A jutalmak az alapító határozott kívánságához képest cs. és kir. aranyban adtak ki.

— **Eljegyzések.** Ács Mihály gyógyszerész, fővárosi drogeria tulajdonosa, Ács Vendel, a szekszárdi posta és táviróhivatal előző évi főnökének fia, eljegyezte Jambrikovits Irént Budapesten. — Stern Gyula pápai földbírtokos eljegyezte Oppenheim Salam, on nagykereskedő és takarékpénztári igazgató leányát, Hőgyészen.

— **Halálozások.** Breyer Rezső, a bonyhádi congr. izr. hitközség ny. agdíjazott tanítója f. é. április hó 3-án d. u. 4 órakor, életének 84-ik évében hossz. szenvedés után elhunyt. Hült tetemét a hó 5-én d. e. 10 órakor helyezték a bonyhádi congr. izr. temetőben örök nyugalomra. A bonyhádi congr. izr. hitközség külső gyászjelentésben tudatta érdemeikben megízült volt tanítójának elhunytát.

— **Csankó Vilmos** ózsáki tanító sulyos csapás érte. Neje Vukellich Malvin e hó 5-én hirtelen elhunyt. Egy kis pörzszenés támadt az arczán s ettől vérmérgezést kapott s a legmondásabb orvosi kezelés sem tudta a családjának élő gondos anyját megmenteni. 4 évnyi siratja. Temetése e hó 7-én délelőtt 10 órakor általános részvét közt ment végbe Ózsákon.

— **Rácz Anna** urhölgy, Rácz József p. ú. számvizsgáló nagynője f. hó 6-án elhunyt, temetése e hó 7-én délután 1/4 órakor volt.

— **Kinevezés.** A lemondás folytán megüresedett vármegyei irattári napidíjas állásra Döry Pál vm. alispán, mint helyettes főispán Dorn Zsigmond főgimnáziumi érettségít végzett szekszárdi lakost nevezte ki.

— **Megreklamált névalírás.** Lapunk mult heti számában szó szerint való szövegében közöltük azt az érdekes okmányt, amelyet a Garay-ház lebontása alkalmával annak falában találtak. Kis közleményünkhöz hozzá fűztük azt a megjegyzést is, hogy az okirat hátrára reírta nevét alig olvasható apró betűkkel Sass József, Sass István volt vármegyei főorvos testvére is Erre vonatkozólag most helyreigazító sorokat kaptunk Vass József banki szolgától, aki sajátjának reklamálja az aláírást. A dolgot úgy adja elő, hogy ő, mint az időbeli megyei hivatal-szolga, a bizottság elnöke által meg lett bízva, hogy az okmányt a biz. tagok által aláíratassa s amikor látta, hogy az okmányon a leíró Cziráky Gusztáv neve is rajta van, gondolta tehát, ő sem követ el valami nagy bűnt, ezért igen apró betűkkel ő is ráírta a maga nevét. E felszólalás után készséggel igazítjuk helyre említett megjegyzésünk s egyúttal azt is ide írjuk, hogy az okmányhoz szükséges kutyabőr az irodalomért mindig lelkesülő Kramer Vilmos szekszárdi könyvtáros ajándékképp bocsajtotta a bizottság rendelkezésére.

— **A szekszárdi Ferencz kórház és az orvosnövendékek.** A mult szombaton és vasárnap Moravcsik Ernő Emil dr. az ismert idegyógyász az egyetem megbízásából, Totth Lajos min. tanácsos, mint az egyetemi oktatás miniszteri felügyelője és Raisz Gedeon dr. közegészségügyi felügyelő Szekszárdon jártak. A tud. egyetem, vallás- és közoktatásügyi miniszterium és belügyminiszterium részéről azért küldöttek ki együttesen, hogy járják be az ország összes kórházait és jelöljék meg azokat, amelyekben az egyetemet végzett orvostani hallgatók az első kórházi praxis megszerzése céljából, mint orvos gyakornokok elhelyezhetők lennének. A küldötteket dr. Hangel Ignác vármegyei főorvos vezette be a Ferencz kórházba, hol dr. Tanárky Árpád igazgató főorvos kalauzolta őket. A

kiküldöttek elismerőleg nyilatkoztak a kórház berendezéséről, így nagyon valószínű, hogy Szekszárd is kap az ősszel, a mikorra az új reformot tervezik, orvosnövendékeket.

— **Meteorológiai megfigyelő állomás Mohácson.** A magyar királyi országos meteorológiai intézet Mohácson, e hó 1-én megfigyelő állomást létesített s annak vezetésével Brand Edét, a mohácsi állami polgári iskola igazgatóját bízta meg.

— **Anyakönyvvezető kinevezés.** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Tolnavármegyében a pin-czehelyi anyakönyvi kerületbe Hegedüs Mátyás aljegyzőt anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **A Duna vízállása.** 480 cm.-re emelkedett, de nagyobb áradás nincs kilátásban, miután a felső vizek nem emelkednek. Belvizünk csak 270 cm. magas, az egész árterület száraz, az idén még nem kellett megindítani a bátai szivattyutelepet.

— **Gyermek-telepek vármegyénkben.** A pécsi állami gyermekmenhely igazgatósága Tamásiban és Gyönkön a menhely keretében gyermek-telepet óhajt létesíteni. A leg-nemesebb emberi érzés felkeltésére és ápolására hivatott intézmények közé tartozik a gyermektelepek létesítése és az elhagyott gyermekeknek ilyen módon való szeretetteljes felkarolása s bizton hisszük, hogy az igazgatóság Tamási és Gyönk nemesen érző lakosaiban nem fog csalatkozni.

— **Kossuth újságja eladó.** Kossuth újságjának, a „Pesti Hírlap“-nak 1841. évi egész évfolyama eladó. A ritkaság számba menő hírlap teljesen ép s be is van kötve. — Ajánljuk a könyvbarátok figyelmébe. Bővebb felvilágosítást lapunk szerkesztője ad.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult heti számának „Vármegye“ rovatába sajtóhibacsuszott be, amennyiben a győ. ki szolgabírói hivatalhoz, a vármegyénk alispánja, mint helyettes főispán által kirendelt közigazgatási gyakornoknak neve dr. János Jeszenszky Ödön helyett, Jeszenszky Andornak szedett. — Sietünk a tévedést helyreigazítani.

— **Jég.** Nem hiába szeszélyes hónap az április, de meg is mutatja — április voltát. Egyszer igazi tavasz, máskor télnek is beillő hideg. E hó 6-án délután pedig már vastag tréfa számba ment, amit ez a szeszélyes hónap véghezvitt. Csak olyan hatalmas szemekben ontotta reánk a jéget, hogy nemsokára fehér lett tőle minden. Ha pár héttel később jön, aligha köszönjük meg, mert akkor bátran beillett volna hatalmas — jégverésnek. A korán virágzó fák termésében így is sok kárt tett. De nemcsak mi nálunk van ilyen idő. Szerintünk mondják, hogy 6-án Budapesten valóságos orkán dühöngött. A vihar ereje azonban úgy látszik, Fejérmegye felől zúdult ránk. Mondják, hogy Szekesfejérvár környékén némely községben néhol két-három óráig is potyogott a jég, úgy hogy az emberek ki sem mertek az utcára lépni. S úgy látszik a kemény idő nem is akar engedni. 7-én reggel legalább Szekszárdon kemény jég volt s még most is olyan csipős a szél, hogy újból elő kell szedni a téli kabátot. De így van ez most az egészen déli vidéken is.

— **Új jogtudós.** Bitter Károly bonyhádi ügyvéd előtt Kolozsváron kitüntetéssel tette le a z utolsó jogszigorlatot. A mult szombaton avatták jogtudórrá.

— **A szekszárdi gyalogjárók.** A rendezési tanács megalakulása után ugyancsak lesz rendezni való, a mi rendetlen városunkban. A sok rendezni való közül egyik legelső sorban rendezendő úgy a mellékutczák kikövezése, az összes átjárók és a járdák jobb karba helyezése, no meg a háztulajdonosoknak — tisztelet az újjunkon megolvasható kivételeknek — rendre és tisztaságra való szoktatása. Most nem szólunk a gyalogjárók tapasztalható por, sár és egyéb piszokról, azoknak a bukdácsolásra igen alkalmas mélyedéseiről és emelkedéseiről; alkalomadtán ezekről is majd bővebben megemlékezünk. Ezuttal csak a kapualjából, a gyalogjárón át, ki az utcára, a láb és nyaktörésre felettebb észszerűen vezetett, nyitott

csatornákról szólunk. Sok háztulajdonos az udvarából az utcára levezető vízesatornát nem fedeti be s a járó-kelő közönség különösen a villanyvilágítás mellett is alaposan sötét estéken, folytonosan annak a veszedelmének néz elébe, hogy legalább is a lábát törheti, ha különös szerencséje van, de ha ez nincs, akár nyakát is szegheti. A szekszárdi gyalogjárók ezen veszedelmes állapotát már előre is a rendezett tanács jövődéli rendezőjének szives figyelmébe ajánljuk. Egy-két alapos bírság a megalakulandó város szépitő-bizottság céljaira igen szükséges lesz.

— **Pete kiosztás.** A selyemtenyészési felügyelőség szekszárdi központi hivatalában esütörtökön kezdtek meg a peték kiosztását és szétküldését az idej selyemhernyó tenyésztésre.

— **Folyamodás ügyvédi gyakorlatért.** Geiger Gyula volt szekszárdi lakos ügyvéd a Szekszárd Vidéke egykori szerkesztője, ki jelenleg Kispesztén lakik, a bpesti ügyvédi kamarához felvétele végett folyamodott.

— **Posta palota.** Szekszárdon, nagyon helyesen, valóságos lázzal fogtak hozzá az építkezéshez. Többször foglalkoztunk már az épülő tisztviselői telep s pénzügyi palota ügyével s most úgy halljuk, hogy nemsokára a szekszárdi kaszinó is megkezdí az általa tervezett bazárok építését, de ezek mellett a m. kir. postahivatal is új épületet kap. Özv. Mártné Antalné urnő ugyanis most tárgyal az igazgatósággal s már meg is bizta *Diczenty* László fiatal építőmestert, hogy a posta új palotájának tervét mihamarabb készítesse el.

— **Országos vásárok.** Bátán e hó 10-én, Szekszárdon pedig a virágvasárnapja utáni hétfőn, április 17-én lesz országos vásár.

— **Házasságkötés a halálos ágyon.** Megható jelenet folyt le a napokban a szekszárdi Ferenc-kórházban. *Kacz Sándor* 48 éves gerjéni lakos házasságra lépett a halálos betegen fekvő 46 éves *Szecei Borbálával*.

— **A borkóstolás vége.** Koch György 16 éves belecskai legény kiment *Benkő Sándor* és *Klein János* nevű barátaival apja szőlőjébe egy kis borkóstolóra. Meg is ittak néhány pohárral, azután visszamentek a faluba. Utközben találkozott *Mecsker Ádám* ottani legénnyel, kitől megkérdezte Koch, miért nem ment ő is velük. De a kapott válasz nem elégitette ki és szóváltás támadt közöttük. Inkább tréfából folyt köztük a veszekedés, mint komolyan, lökdösték, taszigálták egymást. Egyszer aztán *Mecsker* erősebben bántalmazta társát, mire Koch haragjában előrántotta zsebkését és avval őt hasbaszurta. Ugy szállították erősen vérezve haza a legényt, ki a következő nap, dacára az orvosi kezelésnek meghalt. Kochot letartóztatta a csendőrség, be is ismerte, hogy ő ülte meg *Mecskert*, de nem volt szándéka őt életétől megfosztani, csak a bántalmat akarta megtorolni. Halált okozó súlyos testi sértés bűntetteért átadták a szekszárdi kir. ügyészségnek.

— **Képviselő választók Szekszárdon.** Az 1906. évre érvényes ország. választók névjegyzéke a kiküldött bizottság által márczius 6-án kiigazítván, az eredmény a következő: 1905. évre felvettek földadó alapján 338, házadó alapján 123, jövedelem alapján 345, értelmiség alapján 123, összesen 840 választót 1906-ra ebből kimaradt földadó alapján 20, házadó alapján 2, jövedelem alapján 34, értelmiség alapján 11, összesen 67. 1906-ra belejön földadó alapján 41, házadó alapján 9, jövedelem alapján 55, értelmiség alapján 15, összesen 120, levonva a kimaradtakat 67, tényleges szaporodás 53, vagyis 1906-ra lesz 893 választó.

— **Vizsga letétel.** *Udvardy Jenő* p. ü. számgyakornok az államszámviteltani vizsgát Budapesten jó sikerrel letette.

— **Épül a tisztviselői telep.** Hosszu vajudás és sok küzdelem után végre valahára a megvalósulás stadiumába lép az a terv, a melynek mi is szószólói voltunk. A tisztviselőtelep tehát csakugyan megvalósul. Hétfőn megkezdődik a munka s öszre tizenegy villaszerű épület fogja diszíteni a bartinai hegyoldalt. Hogy mennyi akadálylyal kellett az építkező tisztviselőknak megküzdniök, tanuskodhatik róla dr. *Éry Márton*, a ki az egész vállalatnak lelke és lankadatlan

mozgatója volt mindvégig. De végtére is meglesz a telep.

— **Megtámadott rendőr.** *Németh Miklós*, *Végh Mihály*, *Végh Miklós* és *Németh András* ozorai lakos legények boszút forraltak *Baráth Márton* rendőr ellen, mert ez botrányos magaviseletük miatt a csendőrségnek és az illetékes hatóságnak többször feljelentette őket. F. hó 2-án ismét találkoztak este 11 óra tájban vele, de mikor ez esendre intette őket, egyszerre megrohanták földre teperték és rugdalták. A további bántalmazástól csak *Rácz József* és *Kneisz József* rendőr társainak sikerült megmenteni.

— **Betöréses lopás.** *Pencz János* kismórági lakos szobájába, márcz. 31-én ismeretlen tettesek betörték s onnan többféle ágyneműt, mint egy 200 kor. értékben ellop-tak. A nyomozás folyamatban van.

— **Verekedés.** Csinos kis verekedést rögtönzött f. hó 2-án *Zombán Kovács József* és *Kovács György* családja, mely alkalommal *Kovács György*, ki egyébként a községi rend derék öre, vitte a főszerepet. Komolyabb testi sértés — egy néhány kék foltot leszámítva — nem történt. A verekedés oka családi összeférhetetlenség.

— **Késelő fiu.** *Vastag István* váraljai lakos, már régebbi idő óta ellenséges viszonyban él hasonnevű atyjával. Az ifju *Vastag* e hó 2-án este több társával együtt a koresmában mulatott s ott ismét összeshóllalkozott az öreggel, kit a koresmáros, hogy a további bajnak elejét vegye, előrelátásból még az udvarra is kivezetett. Az öreg *Vastag* azonban nem ment haza, hanem megvárta fiát, botjával neki esett, mire ez kést rántott s pajtsái közreműködésével úgy összeszurkálta a szegény öreget, hogy a szekszárdi Ferencz kórházba kellett szállítani. A késelő legényeket a bonyhádi kir. járásbírósnál feljelentették.

— **Döbröközi hangulat.** Döbröközön az elmúlt héten nem valami békés volt a hangulat. Illusztrálására itt ez a három eset: *Gödön Mihályné* és *Fejérvári Jánosné Blau Hermina* döbröközi hajadon udvarába mentek vizet meríteni. A leány azonban nem akarta engedni, hogy az ő kutjukból vizet huzzanak, mert már régebről egyenetlenkedés volt közte és az asszonyok között. De a két asszony sem türte némán a visszaütést, hanem kikapták a leány kezében levő kőolajos korsót és azt fejéhez vágta. Rögtön előntötte a vér a megtámadott leányt, ki feljelentette bántalmazóit. — *Horváth János* döbröközi földműves több társával a szőlő-hegyről ment haza, a réten találkozott *Varsányi Kálmánnal*, ki őt egy vaslapattal úgy fejbeütötte, hogy menten összeesett. *Varsányi* ellen a súlyosan megsérült *Horváth* megtette a feljelentést. *Varsányi* be is ismerte, hogy ő volt a bántalmazó, tettének okául azt adta, hogy a bonyhádi állomáson összeshóllalkozott *Horváttal*, ki őt tettleg is megsértette.

— **Ugyancsak Döbröközön történt ez a harmadik história.** Özv. *Vicze Jánosné* fia, *Vicze János* észrevette, hogy éjjel tájon igen vígan hordozzák el nyitott pajtájukból a zabszalmát és takarmányfélét. A tolvajokat sikerült is elfogni *Balás János* és hasonnevű fiának személyében, kik példás egyetértéssel üritették ki *Viczeék* pajtáját. Az eljárást ellenük megindították. — Ilyen szép és barátságos a világ Döbröközön.

— **A bot vastagabb vége.** Tudvalevő, hogy a botnak két vége van; az egyik rendszeren vékonyabb, a másik gyakran tiszteletet követelően bunkós. *Loridon Mihály* tolnai lakos a napokban bő tapasztalatokat szerzett erről az ő igazságról, mert *Korodi György* szintén tolnai lakos botjának vékonyabb felét mutatta ugyan neki, de elég ravaszul, a vastagabb végét nyújtotta oda, igazabban sújtotta *Loridonnak* fájósabb természetű testrészeire a köztük fennforgó ügynek gyorsabb és hathatósabb befejezésére. Az elpáhol *Loridon* kék foltjaival a szekszárdi kir. járásbíróshoz fordult igazságért.

— **Tüzek.** *Tóth Károly* értényi lakos lakóháza 1905. évi márcz. 25-én este 10—11 óra tájban kigyuladt s több házi felszereléssel és élelmi czikkel teljesen leégett, ugyancsak elégett *Ács György* szomszédjának egy sertésölje és több gazdasági eszköze. Magyar-

Kesziben szintén tűz pusztított; *Erdélyi István* lakóháza, félszere és az összes gazdasági eszközei elégték márczius 27-én este. A tűz mindkét helyen gyújtogatásból származott. A csendőrség nyomozza a tett elkövetőjét.

— **Temetési járuléok.** A honvédelmi miniszter *Tóth István* volt 1848/49-iki honvéd gondozása és eltemetéséért, *Méhes Mihály* dunaföldvári lakosnak 30 kor. temetési járuléok utalványozott.

— **Névmagyarosítás.** *Berger Gyula* némedi lakos családi nevét *Benedek-re* változtatta.

— **Kivételes nősülés.** A honvédelmi miniszter *Szabó Lajos* némedi lakosnak a kivételes nősülést megengedte.

— **Betörés Budai János tolnai lakos** préházába eddig ismeretlen tettesek betörttek. Azonban a préházban nem igen talál-tak könnyen elvihető tárgyat; a mellette levő szobába pedig nem volt idejük bejutni, mert valaki megzavarta őket. Így az erős faajtó megrongálásán kívül egyéb kár nincsen. A csendőrség nyomozza a tetteseket.

— **Gépek bemutatása Dunaföldváron.** Butyka Károly dunaföldvári gazdasági ismétlőiskolai szaktanító a vezetése alatti iskolában, e hó 1-én nagyon tanulságos kiállítást rendezett a kisbirtokosok által használatos különféle gépekből és gazdasági eszközökből. A gépgyárosok többszerkezetű ekét, boronát s vetőgépet mutattak be s ezen kívül ki lettek állítva a különféle gazdasági eszközök, melyekből az érdeklődő gazdák nagyobb megrendelést is tettek. A kiállításon a m. kir. val-lás és közoktatásügyi miniszter is képviselte magát egyik szakközegével, a szintén meghívott Tolnamegyei gazdasági egyesület részéről pedig *Jeszenszky Andor*, a gazdasági egyesület érdemes elnöke és *Molnár József* a gazdasági egyesületnek tevékeny titkára vettek részt. De megtekintette az érdekes kiállítást számos érdeklődő kiscsajda is.

— **Gyilkosság.** F. hó 3-án reggel halva találtak a jászolban *Sáfrán Györgyöt*, a ki *Braun Samuel* ozorai lakos szolgálatában állott *Gosztola Ferencz* és ennek hasonnevű fiával. Hosszu, erős ütés nyoma látszott feje jobb oldalán, a fül mögött, ez az egyetlen ütés ülte meg a fiatal, alig 17 éves legénykét. A tamási kir. járásbírósnak tagjai, akik a vizsgálatra kiszálltak, a két *Gosztolát* letartóztatták, mert rajtuk kívül az istállóban senki sem volt s így eddig az ismeretlen okból elkövetett gyilkosságnak gyanuja joggal reájuk háramlik.

— **Szívtelen fiuk.** Özv. *Kovács Istvánné* zombai asszony már évekkal ezelőtt felosztotta összes vagyonát *József* és *György* nevű fia között, kik közül eltartását *György* nevű fia vállalta magára. *Kovácsné* 83 éves, beteges és önmagával tehetetlen öreg asszony, így bizony sok baj volt vele, miért is *György* fia nagyon ráunt és f. hó 1-én anyját *József* nevű testvérje lakására vitte, mivel ő ugy-mond, tovább nem akar vesződni vele. De a gyámoltalan öreg asszonyon a másik testvér is tudott; így egész délutánra az utcára került, míg a csendőrség felhívására *György* a lakására visszavitte. A szívtelen gyerekeket feljelentették a bíróságnak.

— **Tolvaj cigányok.** *Kleiber Jakab*, *Hincz József* és *Nei Ádám* *Jeszenszky-pusztai* lakosoktól mult hó 30. virradóra többféle húst és élelmi szert elloptak. A lopást valószínűleg medinai cigányok követték el, mert aznap láttak arra cigányokat. A csendőrség a duzsi erdő mellett a szántóföldbe elásva több élelmi szert megtalált.

— **Sok pénzt takarít, ha a mindennemű vásznakat, férfi és női fehérneműket közvetlen a gyárakból rendeli.** Kereskedelmi iroda, Budapest, Kerepesi-ut 65.

— **Remekmű.** Megjelent az *Érmelléki első szőlőoltványi telep* árjegyzéke 15-ik évfolyam, rendkívül díszes kiállítás, számos képpel és gazdag tartalommal, mely nemcsak az árakat, hanem mindenkinek, aki a szőlészet iránt nem is érdeklődik, szükséges gyakorlati utasításokat is tartalmaz. Ez a mű bemutatja és bőven ösmerteti az országban oly rohamosan terjedő sodronyfonat és tuskés sodronykerítések alkalmazását is 12 képben. Aki címét egy levelezőlapon tudatja, annak ingyen és bérmentve küldetik meg,

ezim „Érmelléki első szőlőoltvány telep“ Nagy-Kágya (Biharm.) Ezen telepnek mai számunk hirdetés rovatában közölt „Szőlőlugast ültessünk“ című hirdetésére felhívjuk olvasóink nagybecsű figyelmét.

— **Késelés az olvasókörben.** A nagy-szokolói polgári olvasókörben mulatás közben összeveszték Csernák József és István testvérek és mint haragos idegenek készültek egymásra rotáni. Ekkor Mónos István idősebb földmives, hogy a békét helyreállítsa, el akarta őket távolítani az olvasókörből. De a két legény nem akart szép szerével távozni, mire dulakodás támadt közöttük és Csernák József a verekedés hevében előrántotta zsebkését, avval Mónost kétszer megszurta. A sérülések súlyosak, de nem veszélyesek. A késelő legény ellen az eljárást megindították.

— **Elfogott vadorzók.** Döbröközön április 2-án az ottani erdőben szalonkavadászat közben Hainrikffy Pál szarvasdi bérlő és Reich Oszkár dombóvári szolgabíró elfogott és lefegyverzett két ismert vadorzót: Pongrácz Istvánt és Szentes Sándort. Az illetőknél vadat nem találtak s bár nullás söréttel töltött puska volt náluk, azt állították, hogy csak sétálni és ibolyázni akartak. De mivel már régóta vadorzás gyanújában állnak a csendőrség előtt, sőt egyikük azzal már vádolva is volt, most aligha kerülnek el a szigorú büntetést, a mely a községben nagyon elharapódzott átkos szenvedélynek talán majd gátat vet.

A SZOMSZÉDBÓL.

Kaposvár haladása. Kaposvár fejlődése igazán örvendetes. A városnak e hó 6-án tartott ülésén felvetették egy állandó téli színház és vigadónak építését s egyúttal elhatározták, hogy a siketnéma intézetet is kibővítik. Mikor jutunk mi annyira, hogy állandó színházról beszélhetünk?!

VIDÉK.

Tengőd.

Lelkészeiktatás. Bocsor Lajos ev. ref. lelkész márcz. 30-án tartotta bevonulását a tengődi egyházba. A gyülekezet tagjai hosszú kocsis sorban, lovasbandériummal vonultak ki elébe, egész a határ széléig, s onnét az új lelkész imponáns menettől kísérvé harangzúgás mellett vonult be a lelkész lakra, hol a nagy számú közönség jelenlétében a helybeli ref. tanító, Izsák József szívélyes szavakkal üdvözölte. A tanító üdvözölő beszéde után az új lelki-pásztor igen érzékeny, megható s mindenki tetszését megnyerő szavakban emlékezett meg multjáról, az egyházhoz fűzött szép reményeiről, s a gyülekezetet a szép és nemes czélokért való küzdésre buzdította. Még néhány üdvözölő szó után a sokaság széteszolt, magával vevé új lelkésze iránt való meleg vonzalmát, szeretetét. Az ünnepélyes beiktatás ápril 9-én lesz, a beiktató beszédet Kálmán Gyula esperes végzi. A hitbuzgó hívek szép reményekkel tekintenek új lelkészükre, tőle várják egyházuk felvirágoztatását.

Tolna.

— **A tolnai község ház terveinek és költségvetéseinek felülvizsgálatával** Tóth Henrik kir. államépítészeti hivatali mérnököt bízták meg. Tóth Henrik mérnök most dolgozik a költségvetésen és a tervek felülvizsgálatán s ha elkészül, nemsokára megkezdik a község háza építését.

A szekszárdi kaszinó halvacsorája.

A szekszárdi kaszinó f. hó 1-én tartotta évente szokásos halvacsoráját, amely ünnepélyesebb volt, mint az eddigiek, mert ezen a napon vette át birtokába a kaszinó a br. Augusz-

féle házat s így ez az est egyúttal házszentelési ünnepség is volt. A tagok szép számban jelentek meg és emelte az estély kellemességét, hogy azon, Tóth Károly felvetett eszméjére és Simontsits Elemér igazgató és Beke Ferencz háznagy buzgólkodása folytán, a régi, hagyományos szokástól eltérőleg nők is résztvettek. A vacsora egy kissé későn nyolcz és fél órakor kezdődött, így a hal egy kicsit elfőtt, de azért elég izletes volt. Az első toasztot Simontsits Elemér mondotta. Tartalmas, eszmékben gazdag beszéde a következő volt:

„Hatvannégy év óta fennálló egyesületünk ugyanily régi hagyományos szokásának hódolok, amikor arra kérem a mélyen tisztelt társaságot, hogy egy pár pillanatra türelmével megajándékozzon sziveskedjék. — S ha a mondandókkal untatni talánálam a szórakozásra, mulatásra egybegyűlteket, szolgáljon mentességemül az, hogy erről a helyről, melyre engem, az én igen tisztelt tagtársaim nagyra-tartott bizalma állított, felfogásom szerint az én elsőrendű, legfőbb törekvésemet nem a szórakoztatás, hanem — mindenkor, de különösen az ilyen nagyobb összejüveteleknél — azoknak a magasabb eszményi czélokra a szolgálata kell, hogy képezze, melyeknek megvalósítása, vagy legalább megközelítése szolgálhatja a mi egyesületünk tulajdonképeni feladatát.

A társulásra, az erők egyesítésére, az egyesekben elrejtett erő relativitásának — adott körülmények között való elégtelenségének felismerése ösztönözté a létező mindenséggel folytonos küzdelemben álló embert: — a különféle társadalmi intézményeket, a legösszetettebb organismus, a nagy emberi társadalom e concret czélok által életre keltett és meghatározott részeit is, tulajdonképen gyengeségünk érzete, vagy másként a társulásban rejlő erőnek felismerése hozza létre és tartja fenn.

Ennek a gyengeségnek köszönheti az emberiség a legmagasztosabb fogalmakat, a legszentebb intézményeket, a hazát, a családot; ennek a haladás mindazon vívmányait, melyekkel az emberi nem fejlődésének sok ezer éves története dicsekszik; ennek a tudás azon szédületes nagyságát, melynek világító sugarai elől mind jobban és jobban oszlanak szét a misteriumok ködfátyolképei.

Ez a gyengeség tehát hatásaiban tekintve, tulajdonképen mint a nagy természeti erők diadalmas vetélytársa jelentkezik, mint a legnagyobb erő, mely létezik, — úgy vélem, az emberi társadalom fejlődésének rejtett energiája!

Ez az energia hozta létre és tartja fenn a mi Casinonkat is, hogy szolgálja erőihez képest a közművelődés eszményi czéljait; s meggyőződésem szerint, minél jobban differenciálódnak az ismeretek sokféleségéből kialakuló emberi műveltség feltételei, annál nagyobb hivatás vár, annál nagyobb szükség van az ilyen közművelődést szolgáló egyesületekre, — mert hovatovább csak az ezekben tömörített erő lesz képes a művelődésnek mindazon eszközeit megteremteni, melyekre korunkban a tudni és haladni vágyó ember utalva van.

Csak örömmel tölthet el tehát bennünket, hogy ma, az által, hogy ezt a házat a Casino képviselőjében birtokba vettem, — a multnak azon erkölcsi tényezői mellé, melyek a mi egyesületünk consolidálására eddig közrehatottak, — a jövőnek egy hatalmas anyagi biztosítéka is csatlakozott.

A jövő ezen biztosítékának — mely remélem a Casino fenmaradásának alapjait most már örökre megveti, — a megszerzését ünnepeljük ma.

S amint ma délelőtt, mikor a házat a Casino nevében átvettem, nyomban felhuzattam tornyára a nemzeti lobogót, úgy ebben a pillanatban is, mikor hivatásának átadom, teszem ezt azon óhajítás kíséretében, — a Casino közszelleméből merített azon rendelkezéssel, hogy legyen ez az épület mindenkor a hazaszeretet tanyája, s szolgálja benne és általa a mi egyesületünk a műveltség terjesztése útján, imádott magyar hazánk érdekeit.

A nagy éljenzéssel fogadott, szép beszéd után Beke Ferencz háznagy Simontsits Elemérre, a kaszinó erős akaratu, lelkes vezére

egészségére tritette poharát. Wigand János igazgató a megjelent hölgyeket köszöntötte fel. A lelkes hangulatu vacsorán beszéltek még Totth Ödön, Dr. Leopold Kornél, Borsák Endre, Boros Zoltán, Dr. Kramolin Gyula és Borsody Lajos. Tíz órakor volt az asztalbontás, amely után Garay Lajos zenéje mellett tánczra perdült, a tánczra vágyó ifjuság s így a régi hagyományos szokáshoz híven ezúttal is, csak reggel felé kerültek igen sokan haza kellemes emlékekkel és hangulatban.

Apróságok.

A Kossuth nóta szerzője. Örökéletű lesz ez a nóta, míg csak magyar él, szerzője: Kelemen Móríc, a kuria tanácsvezető bírája, azonban pár nappal ezelőtt halt meg. Kelemen Móríc Tisza-Abádon született 1833. július 20-án. Tizenöt éves korában ismerkedett meg Petőfivel s lelkesen korteskedett mellette s ő írta meg a „Már-cziusban“ hogy Petőfi megbukott a követválasztáson. A híres Kossuth-nóta két versszakát (Kossuth Lajos azt izente . . . Esik eső karikára . . .) Kelemen 1849-ben írta. 1850-ben a lázító fiatal poetát — több verse miatt is, hadi törvényszék elé állították s 6 hónapi börtönre ítélték s barátai csak annyit tudtak elérni, hogy a negyedik hónapban levették kezéről és lábáról a vasat. Kelemen ezután jogot végzett s az udvari kancelláriához került Papay István mellé. Egy kunszentmiklósi haragosa fel is jelentette, mint a Kossuth-nóta szerzőjét, de főnöke a következő kijelentéssel adta oda Kelemennek a feljelentést:

„Bár minden magyar rebellis olyan józan és becsületes hazafi volna, mint ön.“

Kelemen Móríc ismeretes versét egy szelvében ismert szép nóta dallamára írta. Kaldy szerint a Kossuth dallam a kurucz világban keletkezett. De ezt az állítást már megczáfolták. Azonban a dallam régisége mellett bizonyít a harmadik, negyedik és ötödik ütem, a mely teljesen egyezik a Goudimel-féle huszonötödik szoltár végével. Az egész ének rendkívül hasonlít Tinódi Sebestyén Dávid Király-ról írt históriájának dallamához.

TANÜGYI HIREK.

A „Tolnavármegyei általános Tanítóegyesület“ a közgyűlést megelőző választmányi ülését folyó évi április hó 27-én délelőtt 9 órakor a szekszárdi polgári fluskola egyik tantermében tartja meg, melyre a választmányi tagokat ezennel meghívom. Szekszárdon, 1905. április 1-én. Tihanyi Domokos elnök. Tárgy: számadás megvizsgálása, folyó ügyek, közgyűlést megelőző intézkedések stb.

Iskola megnyitás elhalasztása. A vállás és közoktatásügyi miniszter Ócsény község hegyi iskolájának megnyitására 1906. évi szeptember 1-ig halasztást adott.

Államsegély utalványozása. Deáky Gyula tolnanémédi-i ev. ref. tanító 2 ik év-ötödös pótlékának fedezésére 200 korona államsegélyt utalványozott a miniszter.

Kötelező belépés a nyugdíjintézetbe. A nyugdíjintézetbe minden tanító köteles belépni, az 1905. évi márczius 7 én 30863/902. sz. a. kelt vallás és közoktatásügyi miniszteri rendelet értelmében.

Költségvetések. Az állami és államilag segélyezett községi iskolák és óvodák költségvetése kellően felszerelve 3 példányban a 23182/1905. sz. vall. és közokt. miniszteri rendelet értelmében, folyó évi szept. hó 15 éig a kir. tanfelügyelőhöz beterjesztendők. Az 5 évi ciklus most járt le, tehát 5 újabb évre kell azokat megállapítani.

Husvétli magánvizsgálatok ideje a polgári iskolákban. A paksi polgári iskolában 12-én, a szekszárdi polgári fluskolában 13-án délután és a szekszárdi polg. leány

iskolában 14-én délelőtt tartják meg a husvétváji magánvizsgálatok szóbeli részét.

Megszűnt iskola. A faddi magániskola egyelőre megszűnt.

Tanítóválasztás. Göndör Kálmán dióberényi rk. osztálytanító Iharkutra és Aikelin Lajos györkönyi ág. tanító Udvariba választott meg kántortanítónak.

Segélypénz átutalás. Özv. Beck Henrikné szül. Molnár Vilma tanító özvegyének 692 korona segélypénze a dunaföldvári kir. adóhivatalhoz utaltatott át.

Iskola szaporítás. A pálfai ev. ref. iskolaszék elhatározta, hogy a második tanítói állomást szervezi és az épületet ezen év szeptember 1-ére teljesen fel is állítja.

BIRÓSÁGI ÜGYEK.

A szekszárdi kir. törvényszék büntető osztályánál főtárgyalásra kitűzött bűnügyek.

1905. év április hó 12-ikén Szarka János ellen súlyos testi sértés miatt. Guttmann Ármán ellen okirathamítás miatt, Hegedüs István ellen közveszélyű cselekmény miatt. Stein Henrik ellen okirat hamisítás miatt. Felker János ellen hatóság elleni erőszak miatt. Süveges Imre és társai ellen lopás miatt.

1905. év április hó 13-án Zimmermann Antal ellen súlyos testi sértés miatt. Átol András ellen gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt. Takó János ellen súlyos testi sértés miatt. Benis Ferencz ellen súlyos testi sértés miatt.

Egyletek és társulatok.

A szekszárd-tolnamegyei nőegylet közgyűlése. Az egyesült Szekszárd-Tolnamegyei nőegylet e hó 30-án d. u. 3 órakor tartja szokásos évi rendes közgyűlést Sass Istvánné elnöklésével.

A szekszárd-bátai ármentesítő és belvizszabályozó társulat folyó évi április 15-én délelőtt 9 órakor Szekszárdon a társulat hivatalos helyiségében választmányi ülést tart.

TUDOMÁNY, IRODALOM.

Előfizetési felhívás. Schlaag Ferencz kath. legényegyleti gondnok egy versgyűjteményt bocsájt ki „Hulló Levelek” cím alatt, melynek tartalma vallásos, hazafias és szerelmi versekből áll. Az egész mű ára füzve csak csekély 50 fillér. Az előfizetési pénzeket legcélszerűbb posta utalványon Somló Manó könyvnyomdájába Dunaföldvárra beküldeni.

G A Z D A S Á G.

Vesszőkiosztás. A mérsékelt áru amerikai szőlővessző kiosztása e hó 10-én és 11-én lesz Szekszárdon, Tolnavármegye szőlővessző telepén. Még pedig úgy hogy 10-én kizárólag szekszárdiak, 11-én pedig a vidékiek kapják meg az előjegyezett vesszőt. Mérsékelt áron kiosztásra kerül 10520 drb II. oszt. fásoltvány, (ára mivel 500-nál többet senkisék kaphat a 20 kor.) 200,000 drb I. oszt. és 49500 drb. II. oszt. sima Rip. Portális, 100,000 drb I. oszt. sima Rip. Monticola, 20000 drb I. oszt. sima és 20000 drb II. oszt. gyök. Vitis Solonis, (az I. oszt. sima vessző ára 6 kor. a II. oszt. 3 korona). Ebből szekszárdi szőlőgazdák kapnak: 129500 drb I. oszt. sima Rip. Portalist, 44500 drb II. oszt. sima Rip. Portalist, 64000 drb I. oszt. sima Rip. Monticolát. A vidékiek közül: Grábóc községben 8-an, Görbő községben 2-en, Mucsfa községben 2-en, Harcz községben 3-an, Kokas községben 3-an, Belacz községben 2-en, Várdomb községben 6-an, Zomba községben 8-an, Murga községben 8-an, Mórág községben 17-en, Ócsény községben 2-en, Bata-Apáti községben 3-an,

Ozora községben 3-an, Alsónána községben 17-en, Dörypatlan községben 4-en, Apar községben 5-en, Mucsi községben 2-en, Kisvejke községben 7-en, Závod községben 11-en, Kölesd községben 4-en, Pári községben 5-en, Tevel községben 2-en, Szárazd községben 4-en, Dunaföldvár községben 4-en kapnak mérsékelt áru vesszőt. Dombóvár, Bölske, Czikó, Kocsola, Decs, Szálka községekben pedig egy-egy ember részesül kedvezményes szőlővesszőben.

A Triesti általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) f. é. márczius hó 18-án tartott 73-ik közgyűlésen terjesztettek be az 1904. évi mérlegek. Az előtűnk fekvő jelentésből látjuk, hogy az 1904. december 21-én érvényben volt életbiztosítási tőkeösszegek 710.811,865 korona és 28 fillért tettek ki és az év folyamán bevett díjak 32.134,119 korona és 97 fillérre rugtak. Az életbiztosítási osztály díjtartaléka 16.145,171 korona 85 fillérrel 190.337,407 korona 01 fillérre emelkedett. A tüzbiztosítási ágban, beleértve a betöréses-lopás elleni és tükörűvegbiztosítást a díjbevétel 13.630.502,710 korona biztosítási összeg után 22.391,739 korona 95 fillér volt, miből 8.722,1b0 korona 40 fillér viszontbiztosításra fordított úgy, hogy a tiszta díjbevétel 13.669.569 korona 55 fillérre rugott, mely összegből 9.447,872 korona 69 fillér mint díjtartalék minden tehertől menten jövő évre vitetett át. A jövő években esedékessé váló díjkötelezvények összege 90.301,649 korona 69 fillér. A szállítványbiztosítási ágban a díjbevetel kitétt 2.646,057 korona 20 fillért, mely a viszontbiztosítások levonása után 1.547,460 korona 56 fillérre rugott. Károkért a társaság 1904. 29 008,350 korona 42 fillért folyósított. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 797.690,516 korona és 38 fillérnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. A nyereség tartalékok közül, melyek összesen 25.851,064 korona 11 fillérre rugnak, különösen kiemelendők: az alapszebály szerinti nyereség tartalék, mely 5.250,000 koronát tesz ki, az értékpapírok árfolyamigadozására alakított tartalék, mely a 3.729,624 korona 17 fillér külön tartalékkal együtt 18.699,889 korona 05 fillérre emelkedett, továbbá felemlítendő a 160,000 koronára rugó

kétes követelések tartaléka és az 590,587 korona 53 fillérnyi ingatlan tartalék. Ezekon kívül fenáll még egy 1.150,587 korona 53 fillért kitevő tartalék, melynek az a rendeltetése. hogy az életbiztosítási osztályban a kamatláb esetleges csökkenését kiegyenlítse. A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek elsőrangú értékekben vannak elhelyezve, az ideai átutalások folytán 227.329,923 kor. 25 fillérről 247.497,914 korona 42 fillérre emelkedtek, melyek következőképen vannak elhelyezve: 1. Ingatlanok és jelzálogkövetelések 38.468,591 korona 65 fillér. 2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök 20.002,699 korona 07 fillér. 3. Letéteményezett értékpapírokra adott kölcsönök 750,570 korona 92 fillér. 4. Értékpapírok 172,857,054 korona 11 fillér. 5. Tárca váltók 946,236 korona 23 fillér. 6. A részvényesek biztosított adólevelei 7.350,000 korona. 7. Bankoknál levő rendelkezésre álló követelések, készpénz és az intézet követelése, a hitelezők követeléseinek levonásával 7.122,762 kor. 44 fillér, összesen 247.497,914 korona 42 fillér. Ezen értékekből 51,5 millió korona magyar értékekre esik.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL*.

Emelni kell a kutyaadót!

Bármerre menjünk a falukba, minden házból csakugy dülnek ki a kutyák, körül fogják az embert, alig tud védekezni, sőt megállítják a kocsit is és a biciklit, néha meg is izlelik az ember husát, mert meg nem kötik, kerítés nincs, sőt néhol rá is uszítják az emberre. Kevés a kutyaadó, emelni kellene, legalább nem volna annyi kutya, s kötelezni kellene a gazdákat, hogy kös-ék meg nappal kutyáikat. Így a mult hónapban Kistormáson és Kétyen jártam, de valóságos esoda volt a falun keresztül menni, csak egy szabta ki a nadrágomat. A járási főszolgabíró urak figyelmét felhívjuk ezen körülményre.

* E rovatban közérdekű felszólalásokat díjmentesen közlünk, a felelősség azonban a beküldőt terheli.

BÁTER JÁNOS

KÖNYVNYOMDÁJA

SZEKSZÁRDON.

Készít mindennemű könyveket, táblázatos munkákat, röpiratokat, hirdetési nyomtatványokat, címkeket, árjegyzékeket, gyászlapokat, továbbá különféle alakban eljegyzési, esketési értesítőket, névjegyeket, diszes nyomással körleveleket, étlapokat, számlákat és különböző nagyság falragaszokat.

Nagy
nyomtatvány-raktár!

Papirkereskedés!
Pontos kiszolgálás!

Hirdetések
juttanyos áron vétetnek
fő lapunk kiadóhivatalá-
ban.

Okleveles szülésznő,

aki hosszabb ideig a budapesti klinika szülészeti osztályán működött, kitünő bizonyítványokkal rendelkezik — vizsgázott masszírozónő — ajánlja szolgálatait.

Czim: **Horváth Mari** okleveles szülésznő Szekszárd, Molnár-utcza 351. szám (özv. Barakovits Ferencznénél.)

Kétszobás

utczai lakás

Széchenyi-utcza 146. sz. alatt minden mellékhelyiséggel azonnal kiadó.

1815/905. tksz.

Árverési hirdetmény kivonat.

Harka Ignác és neje Munkácsi Erzsébet végrehajtóknak kiskoru Zakár Margit és Zakár Zoltán elleni illetve ezen végrehajtási ügyből kifolyólag megtartott árverésen árverési vevőkként szereplő és késedelmes Szabó Mihály és neje Lezsák Zsuzsanna elleni végrehajtási ügyében 311/tkv. 905. sz. alatt elrendelt Szakály község házána 1905. évi február 25 napján megtartott árverés Lezsák Vendel szakályi lakós által szabályszerűen felszerelt és törvényes időben a szakályi 617. sz. tjkvben felvett s 238/10. a. hrsz. ingatlanra nézve benyújtott utóajánlata folytán az utóajánlat elfogadása mellett az említett ingatlanra nézve hatálytalannak nyilvánítottak és az újabb árverés azon ingatlanra elrendeltetik, közhírré tételük, hogy a szakályi 617 sz. tjkvben felvett 238/10. a. hrsz. ingatlan Lezsák Vendel szakályi lakós mint az utóajánlattavó által kötelezett 550 kor. kikiáltási árban **1905. évi május hó 2 napján d. e. 10 órakor** Szakály község házána megtartandó árverésen eladatni fog. Az említett ingatlan a kikiáltási áron alul eladatni nem fog. Figyelmeztetnek venni szándékozók, hogy az árverés megkezdése előtt a kikiáltási ár 10%-át bantpénzként letenni és a vételár 3 egyenlő részletben 5% kamataival együtt a tamási kir. adóhivatal mint letéptéznárnál lefizetni kötelesek továbbá, hogy az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen tkvi hatóságnál ugy Szakály, Regöly, Pinczehely, Kurd, Gyulaj szomszédos községek előljárásiágánál megtekinthetők.

Kelt Tamásiban 1905. évi márczius hó 17 én a kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

Várady,
kir. járásbíró.

EMÖDI BENŐ

uri szabó

Szekszárdon, Széchenyi-uteza.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives figyelmét az ujonnan bevásárolt **tavaszi** szöveteimre felhívni.

Főtörekvésem mindenkor oda irányult, hogy a n. é. vevőközönség legteljesebb megelégedését kiérdemeljem, minélfogva a legszolidabb árak mellett a legpontosabb kiszolgálást biztosítom.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok kiváló tisztelettel

Emödi Benő uri szabó. 9—10

Részlettörlesztésre is szállítok.

Grand Circus Variete

CLAIRE LAFORTE

kedvezőtlen időjárás miatt f. hó 8-án, azaz ma szombaton tartja

nagy megnyitó előadását

elsőrendű művészek és művésznők fel léptével.

Bővebbet a napi falragaszok.

Kiváló tisztelettel

az igazgatóság.

FISCHHOF JENŐ

műasztalos

Szekszárdon, Kossuth Lajos-u. 1023.

A modern követelményeknek teljesen megfelelő

műasztalos műhelyt

rendeztem be.

Külföldön éveken át a leghiresebb (többek közt a bajor királyi udvari) bútorgyárakban szerzett tapasztalataim biztosítékot nyujtanak arra, hogy a **legkényesebb izlésnek is megfelelek.**

Elvállalom **lakások teljes berendezését, műbutorok** (intarzia berakással), **épület- és boltberendezések** készítését.

Felvilágosításokkal szivesen szolgállok.

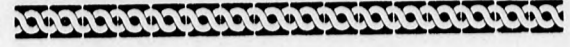
FISCHHOF JENŐ műasztalos
Kossuth Lajos-utcza 1023.

9—10

Egy jó házból való fiu

tanonczul

fölvéteik **Báter János** könyvnyomdájában.

Tavaszi és nyári tűzifa eladás leszállított árban.

Tisztelettel tudomására hozom a n. érdemű közönségnek, hogy a vasuti vendéglőm elő részében lévő tűzifa-telepemen **mindennemű tűzifát** száraz minőségben **leszállított áron** árusítok.

Az árak a következők:

Elsőrendű fák.

Bükkfa hasáb	— — —	15 frt 60 kr.
Iharfa hasáb	— — —	14 " — "
Gyertyánfa dorong	— — —	14 " 40 "
Bükkfa dorong	— — —	13 " 40 "

Egerfa, slavonai hegyifa, mely kitünő égő és parázstartó, ajánlható még vikli és szőlőkarónak is

— — — 10 " — "

Másodrendűek.

Bükkfa hasáb	— — —	14 frt — kr.
Gyertyánta dorong	— — —	9 " — "

A vásárolt fákat saját kocsimon **ölenként 70 krajczárért** haza szállítom. — **Kifogastalan ölezésért** kezességet vállalok.

Tisztelettel

Mutschenbacher Ödön

11—20

tűzifakereskedő.

Gyors, pontos, olcsó és izléses kiszolgálás

BÁTER JÁNOS czégnél

NAGY PAPIRRAKTÁR
ÚJ BETŰK

LEGJÓBB SZERKEZETŰ GÉPEK és az árszabásbani szoliditás biztosíthatják a tisztelt megrendelőket, hogy a felmerülő és legmesszebb terjedő igényeik is teljes kielégítést nyernek.

TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG

(ASSICURAZIONI GENERALI)

Budapest, V., Dorottya-utca 10. szám.

A „Gazdaság“ rovatban közöljük a TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG

a legnagyobb, leggazdagabb és legrégebb biztosító intézetünk mérlegének főbb számadatait. **Tejjes mérleggel a társaság mindenkinek, a ki e czélból hozzá fordul, a legnagyobb készséggel szolgál.**

Az intézet elfogad: **élet-, tűz-, szállitmány-, üveg-, betörésselopás és harangtörés és repedés** elleni biztosításokat. Közvetít továbbá: **jégbiztosításokat a „Magyar jég- és viszontbiztosító r.-t.“**, valamint **baleset elleni biztosításokat az „Első o. általános baleset ellen biztosító társaság“** számára.

A szekszárdi ügynökség:
Salamon Testvérek.

Szőlőlugast

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legcsekélyebb gondozással felnevelhető ne volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekebb díszé, anélkül, hogy legkevésbé helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas (bár mind kuszó természetű), mert nagyobb-része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja. Borfajú szőlőültvények is még nagy mennyiségben kaphatók leszállított áron. Borok családi fogyasztásra 50 l. és feljebb olcsó árban és »Delaware« sima, ültetéshez és ebből borminta.

Ermelléki első szőlőültvénytelep Nagy-Kágya, Biharmegye. 6-10

Izléses és olcsó nyomtatványokat

szállít a legrövidebb idő alatt

BÁTER JÁNOS könyvnyomdája **SZEKSZÁRDON.**

Kereskedelmi és bizományi iroda Budapest, Kerepesi-ut 65.

Szenzációs, teljes komplett remek ágy-készlet rumburgi vászonból és pedig 2 párna, 1 kaprice, 1 paplan-áthuzat, szegélyes divatos minta 4 forint 90 krajczár. — Ajour kidolgozás 6 frt 50 kr. Kézi slingelés 7 frt 50 kr.

Kelengye vászon valódi és legfinomabb, 30 rőfös, 6 frt 90 kr.

Különlegesség: Double-selyem imitáció paplan, felül és alul két színben remekül kidolgozva, mindkét oldalán használható, minden színben csak 6 frt 90 kr.

Menyasszonyi és csecsemő kelengyék már 7 frttől feljebb.

Remek 6 személyes kávé készlet, minden színben csak 95 kr., 1 frt 40 és 1 frt 90 kr.

Finom ajour 6 személyes kávé készlet, minden színben 2 frt 20, 2 frt 90 és 3 frt 45 kr.

Remek 6 személyes vászon damaszt-garnitúra csak 2 frt 10 kr., 2 frt 90 kr., 3 frt 40 és 3 frt 90 kr.

Szép mintázott vászon törülköző 6 db csak 1 frt 25, 1 frt 72, 1 frt 90 és 2 frt 10 kr.

30 rőfös csoda vászon csak 3 frt 65 kr.

30 rőfös vég bőrvászon csak 4 frt 15 kr.

30 rőfös vég irlandi vászon csak 4 frt 95 kr.

30 rőfös vég gyöngy vászon csak 5 frt 45 kr.

30 rőfös vég rumburgi vászon csak 5 frt 60 kr.

30 rőfös vég prima rumburgi vászon csak 6 frt 40 kr.

50 rőfös vég rumburgi vászon csak 10 frt 40 kr.

30 rőfös vég jó chiffon csak 4 frt 65 kr.

30 rőfös vég R chiffon csak 5 frt 40 kr.

30 rőfös vég RR chiffon csak 6 frt 85 kr.

30 rőfös vég csikos kanavász csak 3 frt 25 kr.

30 rőfös vég csikos vagy koczkás prima kanavász csak 4 frt 55 kr.

30 rőfös vég speciális kanavász 5 frt 40 kr.

30 rőfös vég fehér csikos csinvat 6 frt 35 kr.

30 rőfös vég fehér virágos csinvat 7 frt 40 kr.

Varrás nélküli vászonlepedő 2 méter hosszú és 1 1/2 méter széles csak 92 kr.

Ugyanaz remek vászonból 1 frt 05 kr.

Remek női ing vászonból, kézi himzéssel 85 kr., 1 frt 15 és 1 frt 55 kr.

Remek női chiffon ing schweizi himzéssel csak 1 frt 10, 1 frt 42 és 1 frt 74 kr.

Remek női háló corzeta, nagy választékban csak 98 kr., 1 frt 25 és 1 frt 56 kr.

Egyébként minden e szakmához tartozó legfinomabb árukkal is szolgálhatunk s tekintettel arra, hogy esakis dírekte gyáratok képviselőink, ugyanoly, aránylag mesés olcsó árakban szállíthatjuk.

Pohártörők vászonból tucatzja 96 kr.

Vendéglősök, szálloda-tulajdonosok, kereskedőknek asztalterítékek, törülközők és takarók, stb. stb. árucikkeiben szívesen szolgálunk speciális ajánlattal.

7-52

Még nem felelő áru visszavételik!

Küldemények utánvét mellett!